

ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2557

ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2557
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2557

กิตติศักดิ์ บุตรตามา. (2557). ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์รัชชัย เจริญทรัพย์มณี.

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 400 คน เป็นนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร จำนวน 120 คน และนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี จำนวน 280 ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t – test Independent)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84, 3.63, 3.88, 4.13 และ 4.07 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาพระนครกับเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี ไม่แตกต่างกัน

OPINIONS OF MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS TOWARDS
PHYSICAL EDUCATION INSTRUCTION IN THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1 IN ACADEMIC YEAR 2013

AN ABSTRACT
BY
KITTISAK BUTRTAMA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2014

Kittisak Butrtama. (2014). *Opinions of Mathayosuksa 3 Students Towards Physical Education Instruction in The Secondary Educational Service Area Office 1 in Academic Year 2013*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Thongchai Charoensupmanee.

The objective of this research was to know the opinions of mathayomsuksa 3 students towards physical education instruction in The Secondary Educational Service Area Office 1 in academic year 2013.

The samples were 400 mathayomsuksa 3 students in The Secondary Educational Service Area Office 1, 120 in Pranakorn Educational Service Area and 280 in Thonburi Educational Service Area. The sample was classified by multi - stage sampling. The research instrument used was a questionnaire which the researcher constructed with reliability value of 0.94 Data were analyzed as frequency distribution, percentige, mean, standard deviation and t - test Independent.

The results were as follow:

1. The opinions of mathayomsuksa 3 students towards physical education instruction in The Secondary Educational Service Area Office 1 in academic year 2013 for 5 aspects including 1) syllabus, purposes and contents; 2) place, equipments and facilities; 3) teaching; 4) staffs and 5) measurement and evaluation. The overall result was at the high level with the mean of 3.84, 3.63, 3.88, 4.13 and 4.07 respectively.
2. The opinions of mathayomsuksa 3 students towards physical education instruction in The Secondary Educational Service Area Office 1 in academic year 2013 between Pranakorn Educational Service Area and Thonburi Educational Service Area were not significant different.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556
ของ
กิตติศักดิ์ บุตรตามา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2557

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์.....คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี) (อาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สาริน ประจันบาน และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ในโอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พิมพ์า ม่วงศิริธรรม อาจารย์ไพญดา สังข์ทอง รองศาสตราจารย์ ดร.ภาควิมิ รัตนโรจภากุล รองศาสตราจารย์ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีความรู้ความสามารถ

ขอกราบขอบพระคุณครูอาจารย์ และขอบคุณนักเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ที่ให้ความร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสมจิตร บุตรตามา คุณแม่เกษร บุตรตามา ที่ให้กำเนิดเลี้ยงดู ให้การสนับสนุนข้อคิดต่างๆ ด้วยดี เป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นในการศึกษาเสมอมา และเพื่อนๆ ทุกคน ที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุน คอยห่วงใย ให้ความช่วยเหลือในทุกๆ ด้าน และเป็นกำลังใจมาโดยตลอด จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

กิตติศักดิ์ บุตรตามา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความคิดเห็น.....	6
ความหมายของความคิดเห็น.....	6
องค์ประกอบของความคิดเห็น.....	7
ความสำคัญของความคิดเห็น.....	8
การเกิดความคิดเห็น.....	8
วิธีวัดความคิดเห็น.....	9
การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา.....	10
ความหมายของวิชาพลศึกษา.....	10
จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา.....	11
ความหมายของการเรียนรู้.....	14
องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา.....	15
การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	47
งานวิจัยในประเทศ.....	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	56
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	56
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	58
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	83
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	83
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	83
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	83
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
สรุปผลการวิจัย.....	84
อภิปรายผล.....	86
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	90
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	90
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	96
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	97
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	106
ประวัติย่อผู้วิจัย	108

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
2 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม.....	62
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา.....	63
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก.....	64
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการเรียนการสอน.....	65
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านครูผู้สอน.....	66
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการวัดและประเมินผล.....	67
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556.....	68
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา จำแนกตามเขตพื้นที่ การศึกษาพระนคร.....	69
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตาม เขตพื้นที่การศึกษาพระนคร.....	70

บัญชีตาราง (ต่อ)

[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา.....	80
21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา.....	81

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้ได้ประชากรที่มีคุณภาพอันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของประเทศ รวมทั้งมีคุณสมบัติความเป็นผู้นำ มีปัญญา มีคุณธรรมจริยธรรม มีศักยภาพในการพัฒนาตนเองและสังคม มีความสามารถประกอบอาชีพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคต เพื่อให้การศึกษาสามารถพัฒนาคุณลักษณะของประชากรในประเทศอย่างมีคุณภาพจึงควรจัดการศึกษาอย่างกว้างขวางเสมอภาคและเป็นธรรม มีความหลากหลายรูปแบบเนื้อหาและวิธีการ ซึ่งแต่ละบุคคลสามารถใช้โอกาสที่มีอยู่เลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถ ความต้องการ และความสนใจ เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเหมาะสม

กระบวนการทางพลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาแขนงหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางด้านร่างกาย ด้านทักษะ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติที่ดีไปพร้อมๆ กัน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้และมีพัฒนาการด้วยการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 1) กล่าวว่า วิชาวพลศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาในแขนงอื่นๆ คือ เป็นวิชาที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขรวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออกกำลังกายให้ถูกต้อง ทำให้มีชีวิตยืนยาวขึ้นและสามารถกระทำคนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้มากขึ้นอีกด้วย อาจแตกต่างจากวิชาอื่นบ้างก็ตรงวิธีการและสื่อที่นำมาใช้ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อในการเรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ ฉะนั้นผู้เรียนจะได้รับประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับว่าได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ เหล่านั้นว่ามากเพียงใดหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า พลศึกษาเป็นวิชาที่ให้การศึกษโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของพลศึกษานั้นเอง ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540: 14 - 15) กล่าวว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทางกาย ทางสุขภาพและทางด้านสมรรถภาพรวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออกกำลังกายให้ถูกต้อง ทำให้มีชีวิตยืนยาวขึ้นและก็สามารถกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้มากขึ้นเช่นกัน ดังนั้นการพลศึกษาจึงจำเป็น ต้องมีการพัฒนาทั้งหลักสูตรและรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม เป็นผู้มีความสุข การจัดการศึกษาจะเห็นได้ว่าวิชาวพลศึกษา มีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีสุขภาพพลานามัยดี ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา มีความสุข

มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม มีน้ำใจ มีระเบียบวินัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถาบันการศึกษาซึ่งนอกจากมีบทบาทการผลิต และพัฒนากำลังคนแล้วยังต้องขัดเกลาให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนั้น การเรียนการสอนพลศึกษาจึงพบว่ามีค่าอย่างมากในการที่จะพัฒนาเยาวชนนักเรียน นักศึกษาของชาติให้เกิดการเจริญเติบโตไปในทิศทางที่ดี มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงมีจิตใจเบิกบานแจ่มใสมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีศีลธรรมและคุณธรรม เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศชาติและเป็นการกำลังสำคัญในการที่จะพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไปการเรียนการสอนพลศึกษาที่ดีและมีคุณภาพต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น สถานที่ งบประมาณอุปกรณ์การเรียนการสอน และที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง คือ หลักสูตร จุดมุ่งหมาย และการเตรียมแผนการสอน ดังนั้น การที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนการสอนพลศึกษา องค์ประกอบต่างๆ จะต้องมีความสมบูรณ์และพร้อมที่จะเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนพลศึกษาในทุกๆ ด้าน พร้อมๆ กัน ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น เป็นปัญหาที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นไม่ตรงกับจุดประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ การขาดแคลนองค์ประกอบหลักๆ หลายๆ ด้าน ทั้งสถานที่ขาดแคลน งบประมาณขาดแคลน อุปกรณ์ขาดแคลน บุคลากรหรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษาปัญหาต่างๆ เหล่านี้จึงส่งผลให้การพัฒนาที่เกิดขึ้นกับเยาวชน นักเรียน นักศึกษา ในระดับมัศึกษานั้นไม่เป็นตามจุดประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ผู้วิจัยในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของพลศึกษา และเป็นครูสอนวิชาพลศึกษาโรงเรียนในเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 1 มีความประสงค์ที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยศึกษาความคิดเห็น 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนและด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องศึกษาในภาคปฏิบัติโดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อและมีสิ่งเกี่ยวข้องหลายประการ ได้แก่ ความถนัด วิธีการสอน ลักษณะของผู้สอน อุปกรณ์สถานที่ การประเมินผล เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 เพื่อศึกษาว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาอย่างไร และโรงเรียนที่ตั้งอยู่เขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นที่แตกต่างหรือไม่ อันจะส่งผลให้มีการเรียนรู้วิชาพลศึกษาประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ผลจากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งให้ ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครูผู้สอน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาได้ทราบความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขในด้านต่างๆ ให้ดีขึ้นและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายในด้านการเรียนรู้วิชาพลศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิทธิพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิทธิพลศึกษา ระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาพระนครกับเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความคิดเห็นและความแตกต่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิทธิพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนอิทธิพลศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาในครั้งนี้ไปปรับปรุงแก้ไขพัฒนาการเรียนรู้อิทธิพลศึกษาได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ทั้งหมด 38 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียน 15,834 คน เป็นนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร จำนวน 6,299 คน และนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี จำนวน 9,535 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 400 คน เป็นนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร จำนวน 120 คน และนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี จำนวน 280 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษา

2.1.1 เขตพื้นที่การศึกษา จำแนกเป็น เขตพื้นที่การศึกษาพระนครและเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิทธิพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ในด้าน

2.2.1 ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา

2.2.2 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

2.2.3 ด้านการเรียนการสอน

2.2.4 ด้านครูผู้สอน

2.2.5 ด้านการวัดและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด หรือการเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนประกอบในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละคนบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นอาจเหมือนหรือต่างกันได้

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นปีสุดท้ายของการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ คือ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คน ขึ้นไป

3. การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยครูผู้สอนพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้หรือขั้นตอนวิธีการสอนต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ศึกษา 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล

4. วิชาพลศึกษา หมายถึง สารการเรียนรู้แขนงหนึ่ง ที่มีจุดหมายส่งเสริมผู้เรียนให้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพ โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย ที่ได้เลือกสรรแล้วเป็นสื่อในการเรียนรู้

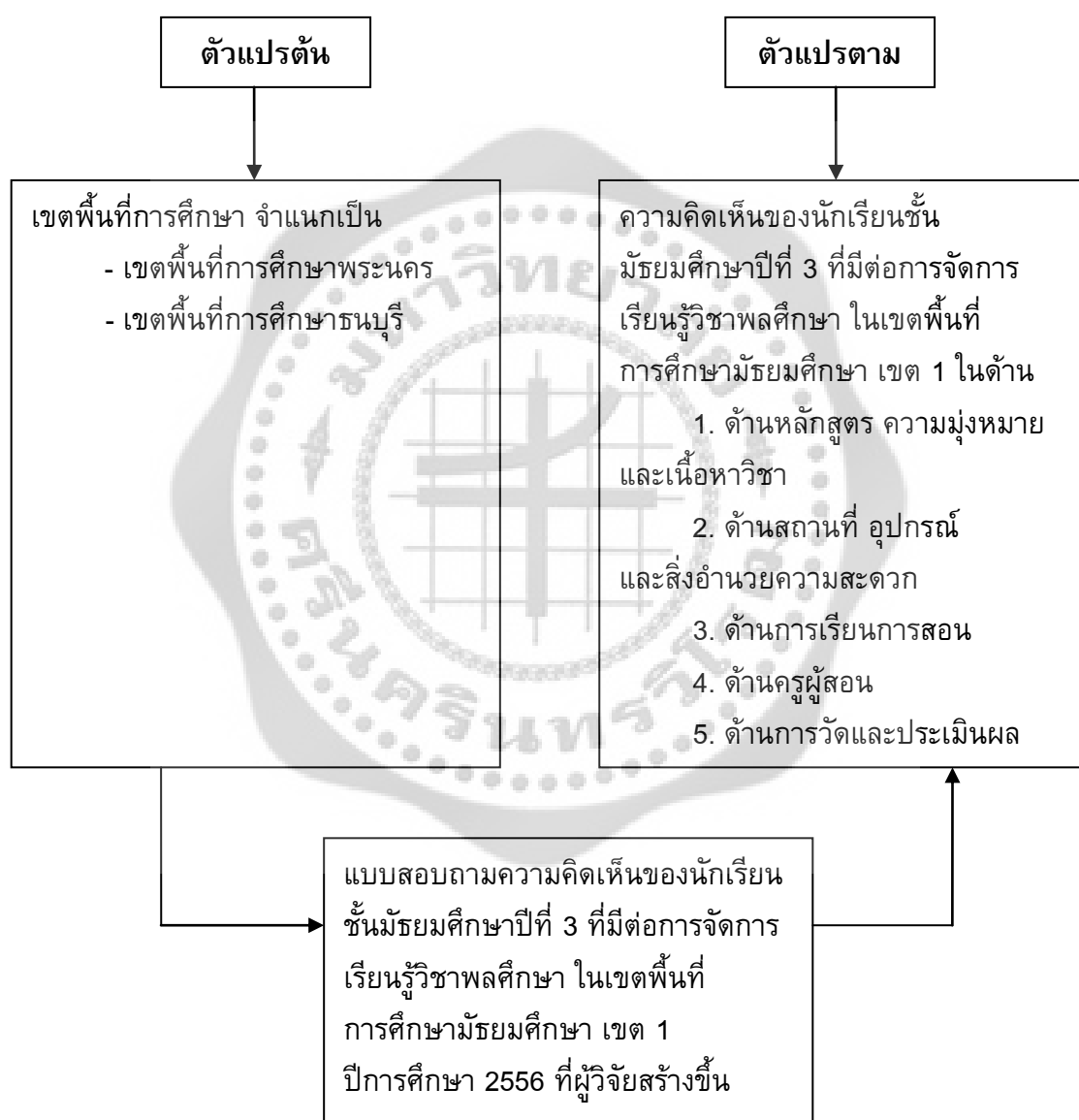
5. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 หมายถึง การจัดแบ่งเขตพื้นที่การศึกษา การปกครองที่จัดแบ่งโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อจัดระบบและกระจายอำนาจการจัดการศึกษาในประเทศไทยให้ครอบคลุมมากขึ้น เดิมมีสำนักงานประจำแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ใช้ชื่อว่า "สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา" (สพท.) รวม 23 เขตการปกครอง ประกอบด้วย

5.1 เขตพื้นที่การศึกษาพระนคร จำนวน 8 เขตการปกครอง ได้แก่ เขตพญาไท เขตบางซื่อ เขตดุสิต เขตสัมพันธวงศ์ เขตปทุมวัน เขตราชเทวี เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย และเขตพระนคร ในงานวิจัยครั้งนี้มีโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ อยู่ในเขตการปกครองจำนวน 6 เขต ได้แก่ เขตพญาไท เขตบางซื่อ เขตดุสิต เขตราชเทวี เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย และเขตพระนคร

5.2 เขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี จำนวน 15 เขตการปกครอง ได้แก่ เขตบางแค เขตธนบุรี เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตทุ่งครุ เขตบางพลัด เขตคลองสาน เขตภาษีเจริญ เขตตลิ่งชัน เขตทวีวัฒนา เขตบางกอกน้อย เขตจอมทอง เขตบางกอกใหญ่ เขตราชบุรี และ

เขตหนองแขม ในงานวิจัยครั้งนี้มีโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ อยู่ในเขตการปกครอง จำนวน 13 เขต ได้แก่ เขตบางแค เขตธนบุรี เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตทุ่งครุ เขตตลิ่งชัน เขตภาษีเจริญ เขตทวีวัฒนา เขตบางกอกน้อย เขตจอมทอง เขตบางกอกใหญ่ เขตราษฎร์บูรณะ และเขตหนองแขม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาพระนครกับเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความคิดเห็น
 - 1.1 ความหมายของความคิดเห็น
 - 1.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น
 - 1.3 ความสำคัญของความคิดเห็น
 - 1.4 การเกิดความคิดเห็น
 - 1.5 วิธีวัดความคิดเห็น
2. การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
 - 2.1 ความหมายของวิชาพลศึกษา
 - 2.2 จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา
 - 2.3 ความหมายของการเรียนรู้
3. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
4. การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

1. ความคิดเห็น

1.1 ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (Webster. 1998: 1149) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกในใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะพิจารณาตัดสินใจเพื่อการประเมินค่าของสิ่งต่าง ๆ

เทิร์สโตน (Thurstone. 1977: 258) กล่าวว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางผลรวมของความโน้มเอียงและความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นอยู่ในจิตใจมาก่อนความคิด ความกลัว การบังคับขู่เข็ญ และการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ส่วนความคิดเห็น คือ เจตคติ แต่เป็นการแสดงเจตคติที่แสดงออกมาเป็นคำพูด นอกจากนั้นความคิดเห็นยังเป็นสัญลักษณ์ทางเจตคติด้วย

ออสแคมป์ (Oskamp. 1997: 12 - 13) กล่าวว่า ความคิดเห็นน่าจะใกล้เคียงกันกับความเชื่อมากกว่าในด้านความเฉพาะเจาะจงของขอบเขตและเนื้อหา ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้มีองค์ประกอบของความรู้ (Cognitive) มากกว่าองค์ประกอบความรู้สึก (Affective) แต่ทัศนคติจะมีองค์ประกอบของความรู้สึกมากกว่าหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพิจารณาความเป็นไปได้ของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ ในขณะที่ทัศนคติเกี่ยวข้องกับความปรารถนาและความต้องการ

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิ์วัฒน์ (2542: 9) กล่าวว่า ความแตกต่างระหว่างทัศนคติกับความคิดเห็นไว้ว่า ความแตกต่างที่เห็นได้ชัด คือ ความสามารถสืบเสาะหาเหตุผลข้อเท็จจริง (Verifiable) สิ่งหนึ่งอย่างนั้น คือ ความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับการพิจารณาตัดสิน (Judgement) มากกว่าจะเป็นข้อเท็จจริง

ทงศักดิ์ ทองศรีสุข (2548: 5) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิม ประสบการณ์ และมีความรู้เดิมเป็นส่วนประกอบในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งคล้ายกับทัศนคติ แต่ความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเท่ากับทัศนคติ ในการแสดงความคิดเห็นนั้น บุคคลอื่นๆ อาจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

จารุวรรณ บุญรอด (2549: 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นๆ ก็ได้

ชาญณรงค์ คำเพชร (2549: 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากการรับรู้ของบุคคลนั้นๆ เป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ อาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลา ความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเหมือนหรือไม่เหมือนกันก็ได้

ศรัณย์ พงษ์รัตนานุกุล (2549: 9) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางความคิดท่าที ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ซึ่งมีลักษณะส่งเสริม คือ พอใจ นิยมชมเชย สนับสนุน และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจหรือในลักษณะต่อต้าน คือ การขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือการเขียน อันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลา ในการแสดงความคิดเห็นนั้นบุคคลอื่นๆ อาจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

1.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971: 2 - 3) กล่าวว่า องค์ประกอบของความคิดเห็นสามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้และความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเข้าซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มหรือสภาวะการณ์ใดๆ ความรู้ และความคิดดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทาง

ของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าได้อย่างครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจนขึ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีความคิดเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีความคิดเห็นทางลบต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้า อย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอนแล้ว ความคิดเห็นก็ย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนแน่นอน

1.3 ความสำคัญของความคิดเห็น

ลาวัลย์ จักรานวัณ (2540: 9 ; อ้างอิงจาก Feldman. 1971: 53) กล่าวว่า การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อ และความรู้สึกใดๆ ออกมา โดยการพูดหรือการเขียน การสำรวจความคิดเห็นมีประโยชน์ต่อการบริหารงาน การกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการต่างๆ หรือการเปลี่ยนแปลงระบบการดำเนินงาน รวมทั้งการฝึกหัดการทำงานอีกด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆ บรรลุตามวัตถุประสงค์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

1.4 การเกิดความคิดเห็น

ธีระพร อูวรรณ (2529: 51 - 54) กล่าวว่า อิทธิพลที่มีต่อความคิดเห็นมีดังนี้

1. อิทธิพลจากพ่อแม่ เป็นแหล่งมีอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะในวัยเด็กซึ่งกำลังจะมีพัฒนาการทางด้านค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดออกมาในกรอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจให้คุณเมื่อทำความดีและมีอำนาจให้โทษเมื่อทำสิ่งไม่ดีหรือสิ่งที่พ่อแม่ ไม่เห็นด้วย
2. อิทธิพลจากกลุ่มต่างๆ ในสถานศึกษา เช่น ครู เพื่อน ซึ่งมีอิทธิพลต่อความคิดเห็น
3. อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว นักจิตวิเคราะห์เน้นเรื่องประสบการณ์ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรงและกระทบกระเทือนใจบุคคลได้นาน
4. อิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่พยายามเปลี่ยนความคิดเห็นของคนให้หันไปนิยมผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ต้องเข้าไปจำหน่ายให้กับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531: 4) กล่าวว่า ความคิดเห็นเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามเงื่อนไข 4 ประการ ดังนี้

1. กระบวนการเรียนรู้ ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองต่อแนวความคิดต่างๆ เช่น ความคิดเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนอื่นๆ

2. ประสบการณ์ส่วนตัว ขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน นอกจากประสบการณ์ของแต่ละคนจะสะสมขึ้นเรื่อยๆ แล้ว ยังทำให้มีรูปแบบเป็นตัวของตัวเอง ดังนั้น ความคิดเห็นบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วแต่พัฒนาการและความเจริญเติบโตของคนๆ นั้น

3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่น้อง และคนอื่นๆ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนยอมรับความคิดเห็นตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ความคิดเห็นต่อกลุ่มศาสนา สถาบันต่างๆ เป็นต้น

1.5 วิธีวัดความคิดเห็น

เบสท์ (Best, 1977: 177) กล่าวว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกความคิดเห็น ก็คือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่า ความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และสามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้ โดยข้อความเหล่านั้นตามหลักเกณฑ์บางประการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความคิดเห็นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. ภาษาที่ใช้ต้องชัดเจน ง่าย ไม่อ้อมค้อม
2. เปิดโอกาสให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้หลายระดับ
3. ไม่ควรใช้ข้อความที่ผู้ตอบสามารถตีความหมายได้หลายอย่าง
4. กำหนดระดับความคิดเห็นตามลำดับจากมากไปหาน้อยหรือจากน้อยไปหามากในแต่ละข้อความ

5. ให้ผู้ตอบเลือกระดับความคิดเห็นที่เป็นตัวแทนในแต่ละข้อความ โดยเขียนเครื่องหมายในสิ่งที่ตรงกับความรู้สึก

ไพศาล หวังพานิช (2531: 152) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็นหรือเจตคติต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสามารถวัดได้

2. เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นการวัด โดยทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3. เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น การสนับสนุนหรือคัดค้านยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้นในการวัดทัศนคติ นอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้ว ยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

กรรณิการ์ ชูติพงศ์ศาสด์ (2544: 53) กล่าวว่า จากความหมายของความคิดเห็นและองค์ประกอบของความคิดเห็น ซึ่งประกอบด้วยส่วนที่เป็นความรู้หรือความเชื่อ ส่วนที่เป็นความรู้สึกหรือการประเมิน และส่วนที่เป็นพฤติกรรม ทำให้การวัดจะต้องทำทั้ง 3 องค์ประกอบ และต้องวัด

เป็นภาพรวม โดยพิจารณาจากทิศทางที่ การตอบสนองต่อสิ่งเร้าในหลายประการร่วมกัน มิใช่วัดจากการกระทำหรือพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งของบุคคล นอกจากนั้นการวัด ความคิดเห็นยังต้องบ่งบอกถึงปริมาณ (Magnitude) ความมากน้อยของความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งเร้า และทิศทาง (Direction) ที่บอกว่าจะมีความคิดเห็นไปในทางบวกหรือทางลบ

2. การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

2.1 ความหมายของวิชาพลศึกษา

วาสนา คุณาภิสิริ (2539: 23) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนาการของมนุษย์ให้ดีขึ้น หรือกล่าวได้ว่าพลศึกษา คือ วิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือกีฬาต่างๆ เป็นสื่อของการเรียน

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540: 1) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งทางกาย ทางใจ ทางสุขภาพและสมรรถภาพ และยังเป็นการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของการออกกำลังกายที่ถูกต้อง สร้างคนให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้มีชีวิตที่ยืนยาว และกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

พิชิต ภูติจันทร์ (2547: 1) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นศาสตร์ที่มุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงาม ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ตลอดจนสร้างเสริมความเป็นพลเมืองดีของชาติ โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อกลาง

บุญชู กลับทุ่ง (2548: 8) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเป็นสื่อของการเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 1) กล่าวว่า พลศึกษา คือ การศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น คือ เป็นวิชาที่นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างกับวิชาอื่นก็ตรงวิธีการและสิ่งที่นำมาใช้ คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ ให้มากที่สุด

สาคร ศิริจันทร์ (2550: 8 ; อ้างอิงจาก จุญศักดิ์ พันธวิศิษฐ์. 2543: 1) กล่าวว่า วิชาพลศึกษา เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้ร่างกายเป็นสื่อในการประกอบกิจกรรมทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จุญศักดิ์ เบญจมาตย์ (2551: 11) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย กีฬา เป็นสื่อของการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างสมบูรณ์ สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง ที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นพลเมืองดีของชาติ

2.2 จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 23 - 24) กล่าวว่า คำว่า “สรีระ” หรือ Physical หมายถึง ร่างกาย นั่นคือลักษณะต่างๆ ของร่างกาย เช่น ความแข็งแรงของร่างกาย พัฒนาการของร่างกาย ทักษะของร่างกาย สุขภาพของร่างกาย และอื่นๆ เมื่อเติมคำว่า Education เข้าไปเป็น Physical Education นั้นหมายถึง ขบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและพัฒนา ร่างกายของมนุษย์ให้ดีขึ้น หรือกล่าวได้ว่า พลศึกษา คือ วิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือกีฬาเป็นสื่อของการเรียน และนักเรียนจะมีพัฒนาการทางด้านต่างๆ จากการได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นมาเป็นอย่างดีแล้ว นี่คือปรัชญาของวิชาพลศึกษาจะเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาในทุกๆ ระดับ องค์ประกอบอื่นๆ ซึ่งควรพิจารณาร่วมกันไปด้วย คือ ตามหลักธรรมชาติแล้ว ร่างกายของคนเราจำเป็นต้องมีการเคลื่อนไหวเพื่อความเจริญเติบโต การเคลื่อนไหวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับร่างกายยังทำให้เกิดความสนุกสนานเป็นนันทนาการ ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย ช่วยในการเข้าสังคม ผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นการสำรวจหรือทดสอบความสามารถและช่วยทำให้สุขภาพดียิ่งขึ้น ฉะนั้น จึงสรุปจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาได้เป็น 2 ระดับใหญ่ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป (General Objective) เป็นจุดมุ่งหมายระดับปรัชญาของวิชาพลศึกษา
2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ (Specific Objective) หรือที่นิยมเรียกในปัจจุบันว่าจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (Behavioral objective) เป็นจุดมุ่งหมายในระดับหลักสูตรและระดับการสอน

ประเภทต่าง ๆ ของจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของการสอนพลศึกษา

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540: 2) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของพลศึกษาแบ่งเป็น 8 ประการ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายที่สัมฤทธิ์ผล คือ การฝึกหัด (Practice)
2. ส่งเสริมสมรรถภาพทั้งหมด (Total Fitness)
3. ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและกีฬาระหว่างโรงเรียน
4. ส่งเสริมประสบการณ์
 - 4.1 ในการเอาตัวรอด (Survival)
 - 4.2 ในการแสดงออก (Expression)
 - 4.3 ในการเรียนรู้ (Learning)
 - 4.4 ในความซาบซึ้ง (Appreciation)
 - 4.5 ในการพัฒนาความสำเร็จและมาตรฐานทางสังคม
5. ด้านสังคม ให้สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้
6. ด้านประชาธิปไตย
 - 6.1 มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและร่วมมือกันทำงาน
 - 6.2 ยอมรับนับถือในแต่ละบุคคล
 - 6.3 เชื่อในหลักการแก้ปัญหาด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์
7. พัฒนากลไกทางด้านสัมผัส
8. พัฒนาให้ร่างกายแข็งแรง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 2) กล่าวว่า การพลศึกษาและการกีฬาเป็นกระบวนการการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายปลายทางอย่างเดียวกัน คือ เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมลงมือและปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้ว นักเรียนจะมีพัฒนาการทั้ง 5 ด้านพร้อมกัน คือ

1. การพัฒนาการทางด้านร่างกาย ทำให้ร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพดี
2. การพัฒนาการทางด้านทักษะ ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้และนำกีฬาไปเล่นในเวลาว่างด้วยความสนุกสนาน
3. การพัฒนาการทางด้านความรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการเบื้องต้นของการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย สามารถเล่นกีฬาและออกกำลังกายได้อย่างปลอดภัย
4. การพัฒนาการทางด้านคุณธรรม ทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความรักและความสามัคคี มีน้ำใจเป็นนักกีฬา
5. การพัฒนาการทางด้านเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและการกีฬา ตลอดจนการออกกำลังกาย ทำให้เป็นผู้มีความรักและเห็นคุณค่าของการพลศึกษาการกีฬาและการออกกำลังกาย ทำให้เล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬาและออกกำลังกายเป็นประจำทุกวัน

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา คือ กระบวนการการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รู้จักนำวิชาพลศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในกิจกรรมยามว่าง รวมทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นพลเมืองดีของสังคม

2.3 ความหมายของการเรียนรู้

มอริส (Morris. 1990: 178) กล่าวว่า การเรียนรู้ คือ กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร อันเนื่องมาจากประสบการณ์และการปฏิบัติฝึกฝน

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 56) กล่าวว่า การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ในทุกๆ ทางเพื่อปรับตัวให้เหมาะสมกับความต้องการของชีวิตและปรับตัวให้ดียิ่งขึ้น โดยเป็นผลมาจากการฝึกการได้รับประสบการณ์หรือการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะเป็นพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรและไม่ได้เป็นผลมาจากภาวะหรือการเรียนรู้ คือ ชนิด ลักษณะหรือคุณภาพการเปลี่ยนแปลงในการกระทำและพฤติกรรมของมนุษย์

เฮร์เกนกาห์น (วรรณิ ลิ้มอักษร. 2543: 52; อ้างอิงจาก Hergengahn. 1988: 9) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือศักยภาพของการกระทำที่ถาวร อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ โดยไม่เกี่ยวข้องกับความทางร่างกายที่เกิดจากการเจ็บไข้ได้ป่วย ความเหนื่อยอ่อนหรือฤทธิ์ของยา

นิรชา ทองธรรมชาติ (2544: 18) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้คนเกิดความเปลี่ยนแปลงในด้านพฤติกรรมและความคิด โดยคนสามารถที่จะเรียนรู้ได้ในลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งการเรียนรู้เป็นกระบวนการทั้งด้านสมรรถภาพ ทักษะ และเจตคติ

ทิตนา แคมมณี (2545: 1 - 3) กล่าวว่า การเรียนรู้มีขอบเขตครอบคลุมความหมายอยู่ 2 ประการ ดังนี้

1. กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) ซึ่งหมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนหรือการใช้วิธีการต่างๆ ที่ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้
2. ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) ซึ่งหมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในสาระต่างๆ ความสามารถในการกระทำ การใช้ทักษะกระบวนการต่างๆ รวมทั้งความรู้สึหรือเจตคติอันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ โดยผลลัพธ์การเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

2.1 ส่วนที่เป็นสาระ คือ ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติเกี่ยวกับสาระที่เรียนรู้

2.2 ส่วนที่เป็นกระบวนการเรียนรู้หรือวิธีการเรียนรู้ที่เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการเรียนรู้ต่อไป ดังนั้นเมื่อพูดถึงการเรียนรู้ จึงมีสิ่งที่ต้องเกี่ยวพันด้วยเสมอ คือ

2.2.1 กระบวนการเรียนรู้

2.2.2 สาระการเรียนรู้

2.2.3 ผลลัพธ์การเรียนรู้

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ทำให้มนุษย์เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมและความคิดอย่างถาวร อันเป็นผลมาจากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวเพื่อปรับตัวให้เหมาะสมกับความต้องการของชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

3. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 110 - 111) กล่าวว่า หลักสูตรพลศึกษาที่ดีควรมีลักษณะกว้างๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นโครงการศึกษาในโรงเรียนได้จริง
2. จัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนได้เกิดพัฒนาการครบถ้วนทุกด้าน ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาและพลศึกษา
3. ส่งเสริมแนวความคิดของการปกครองระบอบประชาธิปไตย
4. แสดงความเข้าใจในธรรมชาติของสังคมและความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมสุขภาพ ความสามารถในการประกอบอาชีพการเป็นพลเมืองดี การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และมีศีลธรรม จริยธรรม
5. จัดรวบรวมโปรแกรมต่างๆ ไว้ด้วยกันเพื่อให้นักเรียนสามารถถ่ายโยงไปใช้ได้จากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่งด้วยการสอนแบบต่อเนื่อง

เนื้อหาของหลักสูตรพลศึกษา

หลังจากการสำรวจสภาพการณ์ที่จะให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา การศึกษา ลักษณะของนักเรียนในวัยต่างๆ การวางจุดหมายของการพลศึกษาให้มีความสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษา และการวางความมุ่งหมายของการพลศึกษาที่จะให้เกิดขึ้นแล้ว ในขั้นต่อไปจะสามารถเลือกเนื้อหาของหลักสูตรได้ ในการเลือกกิจกรรมมาเป็นเนื้อหาของหลักสูตร สิ่งที่จะพิจารณานอกเหนือจากสภาพการณ์คุณลักษณะของนักเรียน จุดหมาย และความมุ่งหมายแล้ว เกณฑ์ที่จะต้องใช้ในการเลือกกิจกรรมต่อไปอีก มีดังนี้คือ

1. เกณฑ์ที่เกี่ยวกับความมากมายของคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับในแต่ละกิจกรรม กิจกรรมทางพลศึกษาหลายๆ กิจกรรมอาจมีคุณสมบัติครบถ้วน ตามที่วางไว้ แต่กิจกรรมหนึ่งอาจจะมีประโยชน์ หรือมีคุณค่ามากกว่ากิจกรรมอื่นอย่างหนึ่ง
2. เกณฑ์เกี่ยวกับการสนใจของผู้เรียน กิจกรรมที่เลือกควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีความสนใจ
3. เกณฑ์เกี่ยวกับประโยชน์ที่สามารถนำไปใช้ได้ กิจกรรมที่เลือกควรเป็นกิจกรรมที่สามารถไปใช้เล่นในเวลาว่างในโอกาสข้างหน้าในชีวิตจริงต่อไปอีกด้วย
4. เกณฑ์เกี่ยวกับบุคลิกภาวะของผู้เรียน กิจกรรมที่เลือกควรมีความเหมาะสมกับความสามารถในการพัฒนาของร่างกายและจิตใจของผู้เรียนแต่ละวัย
5. เกณฑ์เกี่ยวกับประสบการณ์ของผู้เรียน กิจกรรมที่เลือกควรเป็นกิจกรรมที่มีกิจกรรมอื่นปูพื้นให้แก่ผู้เรียนมาแล้ว

6. เกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้เรียน กิจกรรมที่เลือกควรเป็นกิจกรรมที่ไม่เป็นอันตรายต่อผู้เรียน หรือเป็นกิจกรรมที่เกินกว่าความสามารถของผู้สอนที่จะป้องกันอันตรายที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยไม่จำเป็นได้

เมื่อได้มีการจัดทำหลักสูตรที่มีความถูกต้องและชัดเจนในเนื้อหาแล้ว การนำหลักสูตรมาใช้ถือว่าเป็นจุดสำคัญอีกประการหนึ่ง หลักการและวิธีการสอนพลศึกษาจึงเป็นตัวหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นมา

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ทวีสิทธิ์ สิทธิกร (2531: 55) กล่าวว่า การพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งของโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ กล่าวกันว่า การเลือกที่ตั้งของโรงเรียนต้องสอดคล้องกับความต้องการทางการศึกษา มีลักษณะทางกายภาพที่สมบูรณ์ สามารถปรับปรุงและพัฒนาที่ดินได้โดยง่าย มีสิ่งแวดล้อมที่ดีสวยงามและเอื้อต่อการเรียนการสอน จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาท้องถิ่นและความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนได้ง่าย

สมคิด ชิตประสงค์ (2535: 35) กล่าวว่า อุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่งสำหรับการเรียนการสอนพลศึกษา ถ้าหากขาดอุปกรณ์แล้วจะทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ฉะนั้นทางโรงเรียนควรจัดหาให้ได้อย่างเพียงพอได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียนในกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องสอนตามหลักสูตรที่โรงเรียนได้วางไว้

ประโยชน์ของอุปกรณ์

1. ทำให้นักเรียนได้เรียนกันอย่างทั่วถึง
2. ทำให้นักเรียนมีความสนใจในบทเรียนที่ครูสอน
3. ช่วยในการสาธิตและอธิบายของครูได้แจ่มชัดยิ่งขึ้น
4. ทำให้นักเรียนไม่หลบเลี่ยงการเรียน เพราะมีอุปกรณ์เพียงพอ
5. ทำให้เด็กอยากเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เพิ่มมากขึ้น
6. ช่วยให้บทเรียนที่ยากกลับง่ายลง

อุปกรณ์พลศึกษาพอจะจำแนกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. เครื่องอำนวยความสะดวก

1.1 เครื่องอำนวยความสะดวกในร่ม หมายถึง เครื่องอำนวยความสะดวกทางด้านพลศึกษาที่โรงเรียนจัดขึ้น อยู่ภายใต้อาคารหรือสถานที่ที่กำหนดให้ ซึ่งประกอบไปด้วยห้องยิมเนเซียม สนามบาสเกตบอล สนามเบดมินตัน สนามวอลเลย์บอล ห้องสหนาการ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องอาบน้ำ ฯลฯ

1.2 เครื่องอำนวยความสะดวกกลางแจ้ง ส่วนใหญ่เป็นพวกสนามต่าง ๆ เช่น สนามฟุตบอล สนามฮ็อกกี้ สนามตะกร้อ สถานที่แข่งขันกรีฑา ฯลฯ

2. อุปกรณ์กีฬา เครื่องอุปกรณ์กีฬามีมากมายทั้งประเภททีมและประเภทบุคคล ซึ่งพอจะสรุปได้ ดังนี้

2.1 ประเภททีม ตัวอย่างเช่น

2.1.1 ฟุตบอล ประกอบ ลูกฟุตบอล ตาข่าย เสาประตู ธงมุมสนาม โบบันทึกลง
นาฬิกาจับเวลา เป็นต้น

2.1.2 ตะกร้อข้ามตาข่าย ประกอบด้วย ตาข่าย ลูกตะกร้อ เป็นต้น

2.1.3 อุปกรณ์ลู่วิ่งและลาน มีร่องเท้าวิ่ง ไม้ค้ำขา ร้ว จักร แหวน เสากระโดดสูง
 ฯลฯ

2.2 ประเภทบุคคล ตัวอย่างเช่น

2.2.1 มวย มีนวม ผ้าพันมือ พันยาง กระสอบทราย เชือกกระโดด กระจับ
 เป็นต้น

2.2.2 กระบี่กระบอง มีดาบจริง ดาบไม้ มงคูล ชุดแต่งกาย เป็นต้น

3. โสตทัศนูปกรณ์

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 232 - 246) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนหรือ การใช้
หลักสูตรพลศึกษาจะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัย
ประกอบหลายๆ ด้าน เช่น ประสิทธิภาพของครู การใช้วิธีสอน และปัจจัยอื่นๆ อีก คือ วัสดุ อุปกรณ์
สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้
ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างจาก
วิชาอื่นๆ ครูพลศึกษาและผู้บริหารโรงเรียน จึงควรได้สำรวจปัจจัยและสภาพการณ์ในโรงเรียนว่ามี
มากน้อยเพียงใด เหมาะสมหรือไม่อย่างไร ถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอก็จะช่วยให้การปฏิบัติงานของ
ครูเกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

วัสดุ และอุปกรณ์

วัสดุ (Supplies) คือ สิ่งของต่างๆ ที่มีกำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด (ส่วน
ใหญ่จะใช้ได้แค่ 1 ปี) เช่น ลูกบอลต่าง ๆ เชือก เป็นต้น ส่วนอุปกรณ์ (Equipment) คือ สิ่งต่างๆ ที่มี
สภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ แต่ก็มีการกำหนดอายุการใช้งาน เช่น ไม้ซอบฟุตบอล ตาข่าย

สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบริหารชั้นเรียน
อีกอย่างหนึ่ง สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิมฯ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ฯลฯ และสถานที่กลางแจ้ง เช่น
สนามเล่น สนามฟุตบอล สนามฮอกกี้ สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง ฯลฯ ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกก็มีส่วนช่วย
เสริมประสิทธิภาพของการสอนเช่นกัน ซึ่งมักประกอบด้วยห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ตู้ล็อกเกอร์
อ่างน้ำ ห้องส้วม เป็นต้น และมักจะรวมอยู่ด้วยกันกับสถานที่

รัตน เสงส์สวัสดิ์ (2547: 24) กล่าวว่า ที่ตั้งของโรงเรียนต้องเป็นสถานที่สะดวกสบายต่อ
การคมนาคม ไม่ห่างไกล หรือไม่อยู่ในชุมชนที่แออัดยัดเยียด ผู้คนไม่พลุกพล่าน ควรห่างไกลจาก
แม่น้ำลำคลอง สถานีรถไฟ สนามบิน และริมถนนใหญ่ ถ้าเป็นไปได้ควรมีรั้วรอบขอบชิด

วรัทคัตต์ เพียร์ชอบ (2548: 372) กล่าวว่า เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง จำนวน และขนาดของอุปกรณ์ และวัสดุที่จัดหามา ควรจะได้เป็นไปตามหลักการและมีจำนวนเป็นไปตามอัตราส่วนของจำนวนนักเรียน

สรุปได้ว่า สถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์กีฬา เป็นปัจจัยสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของครูมีประสิทธิภาพเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้สภาพความพร้อมของสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์กีฬานั้นต้องอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์และเพียงพอต่อสัดส่วนของจำนวนนักเรียนในกิจกรรมต่างๆ

ด้านการเรียนการสอน

แคนนอนและนิวเบิล (Cannon; & Newble. 2000: 156) กล่าวว่า ในการเลือกวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการที่จะทำให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ครูจะต้องปฏิบัติและควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การประกันว่าผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ความชำนาญในการใช้วิธีการสอนและกิจกรรมที่แตกต่าง
2. มีแหล่งสนับสนุนทั้งในเรื่องของการเรียน อุปกรณ์ที่มีการสนับสนุนวิธีการจัดกิจกรรมที่ปรารถนา
3. กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายใน และมีความสงสัยใคร่รู้
4. ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
5. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือก
6. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น
7. จัดสภาพการเรียนรู้ให้ท้าทายที่จะเรียน มีการสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้
8. มีการให้ข้อมูลป้อนกลับบ่อย ๆ และสร้างสรรค์ความสามารถที่จะปรับปรุงแก้ไขได้
9. มีการจัดระบบการเรียนการสอนที่ชัดเจน
10. มีการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะให้เรียน
11. มีการเน้นย้ำจุดประสงค์ที่สูงขึ้น
12. มีการฝึกปฏิบัติ และการเสริมแรง

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 16) กล่าวว่า การสอน คือ วิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสนุกสนาน และความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่เรียน การสอนไม่ใช่เป็นเพียงการให้หรือถ่ายทอดเพียงอย่างเดียว แต่การสอนยังเป็นการแลกเปลี่ยนด้วย เช่น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นต้น การสอนจึงต้องใช้ทั้งหลัก และวิธีการที่ดีมีประสิทธิภาพ กอปรกับความถูกต้อง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้ครูสามารถสอนนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนได้

วรัศคี เพียรชอบ (2548: 264) กล่าวว่า ลำดับและขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาประกอบไปด้วยหลักการที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. กระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ คือ กระบวนการของการเตรียมร่างกายและจิตใจของนักเรียนทุกครั้งก่อนที่จะมีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
2. กระบวนการสร้างความเข้าใจและความสามารถในการปฏิบัติในสิ่งที่เรียนได้ เป็นกระบวนการที่ครูช่วยให้นักเรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียน เช่น หลักการ วิธีการ เห็นคุณค่า และประโยชน์กิจกรรมที่จะสอน สามารถปฏิบัติและลงเล่นได้ด้วยความปลอดภัย และด้วยความสนุกสนาน ทั้งนี้รวมทั้งระเบียบ กติกาการเล่นหรือข้อตกลงอื่นๆ
3. กระบวนการปฏิบัติจริงเพื่อความสนุกสนาน นับว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่จะทำให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสนำสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้วในกระบวนการก่อน มาใช้เล่นเพื่อความสนุกสนานในสภาพการณ์จริง ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้จริง ได้มีประสบการณ์จริง และได้พัฒนาในด้านต่างๆ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้
4. กระบวนการสรุป ประเมินผล และสรุปปฏิบัติ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการเรียนการสอนที่ครูจะได้สรุป และประเมินผลการเรียนการสอนที่ผ่านมาให้นักเรียนได้ทราบ เพื่อปรับปรุงสิ่งที่ยังไม่ดีให้ดีขึ้นหรือสิ่งที่ดีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นต่อไปอีก

วิชัย ตันศิริ (2550: 71 - 73) กล่าวว่า การสอนเป็นเป้าหมายของการศึกษา คือ ความเจริญงอกงามของวิทยาการ การจัดการศึกษาเพื่อให้ทุกคนได้เข้าถึงวิทยาการด้วยวิธีการเรียนและวิธีการสอน ระบบการสอนต้องคำนึงถึงหลักสูตร กระบวนการสอน และกระบวนการเรียนรู้ และหลักสูตรการสอนจะสัมพันธ์กับปรัชญาการศึกษา จิตวิทยาการเรียนรู้ กระบวนการสอนต้องคำนึงถึงทฤษฎีในการเรียนและศิลปะของการสื่อสาร ดังนั้นระบบการสอนจึงมีความแตกต่างจากกระบวนการในการเรียนรู้ แต่ต้องเชื่อมโยงกัน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 2) กล่าวว่า การสอน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน

สรุปได้ว่า การเรียนการสอน คือ วิธีการหรือขั้นตอนที่ผู้สอนถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับผู้เรียน โดยอาศัยวิธีการต่างๆ ที่ดีมีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนาตรงตามจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

ด้านครูผู้สอน

บุชเชอร์ (Bucher. 1972: 562 - 568) กล่าวว่า คุณสมบัติของครูพลศึกษาสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ต้องได้รับการฝึกฝนอย่างดีที่จะเป็นครูพลศึกษา ผลของการฝึกเพื่อเป็นครูพลศึกษาจะทำให้ยึดมั่นในหลักการของการเป็นครู มีความกระตือรือร้น มีวัฒนธรรม มีระเบียบวินัย มีความสะอาดปราณีตเรียบร้อย มีสุขภาพดี มีอารมณ์มั่นคง ทำงานร่วมกับคนอื่นได้ดี ปรับตัวได้ดี มีความสามารถในการคิด และตัดสินใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ดี สนใจในสวัสดิภาพของนักเรียน สนใจที่จะพัฒนาการทำงาน มีความสุขกับการทำงาน และมีความคิดสร้างสรรค์

2. คุณสมบัติทั่วไปของครูพลศึกษา

ต้องเป็นผู้มีความเฉลียวฉลาด เป็นนักวิชาการ มีบุคลิกภาพดี และมีความรู้เชิงวิชาการ มีศีลธรรมจรรยา มีลักษณะผู้นำ มีความซื่อสัตย์ เป็นผู้ที่วางใจได้ ปรับตัวได้ดี มีบุคลิกภาพที่น่าต้องตาต้องใจ ไม่พิการทางกาย และอวัยวะทำหน้าที่ได้ดี ความสามารถทางกลไกดีเยี่ยม มีทักษะทางกลไก มีสามัญสำนึกสูง มีความเป็นนักวิชาการ มีคุณสมบัติทางสังคมดี สนใจการสอนในฐานะวิชาชีพ มีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือผู้อื่น มีความสามารถทั้งการพูดการเขียนเป็นอย่างดี และมีความสามารถในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น

3. คุณสมบัติเฉพาะของครูพลศึกษา

3.1 ต้องสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนชั้นมัธยม วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยที่ผลิตครูพลศึกษา

3.2 มีสติปัญญาและพื้นฐานทางวิชาวิทยาศาสตร์ที่ดี และการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ กายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา ชีววิทยา วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สังคมวิทยา และจิตวิทยา

3.3 สามารถใช้ภาษาพูดและเขียนได้ในระดับเกณฑ์มาตรฐาน

3.4 สนใจเข้ารับการตรวจสุขภาพโดยสม่ำเสมอ มีประวัติสุขภาพดี สุขภาพจิต และอารมณ์มั่นคง ไม่พิการทางกายและจิตใจ

3.5 มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครู เช่น มีความกระตือรือร้น เป็นมิตร มีชีวิตชีวา ขยันหมั่นเพียร และให้ความร่วมมือ เป็นต้น

3.6 สนใจการสอนพลศึกษาอย่างแท้จริง ถือว่าเป็นวิชาชีพ และเห็นถึงคุณค่าของการพลศึกษา

3.7 มีความสามารถทางกลไกอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน สามารถเล่นกีฬาทั้งประเภทบุคคลและทีมได้ และสามารถพัฒนาทักษะของตนเองให้ดีขึ้น

3.8 มีความสามารถหรือชอบที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

3.9 มีอารมณ์ขัน ครูที่ไม่ยิ้ม ไม่ชอบเล่าเรื่องตลกจะขาดคุณสมบัติที่จำเป็นในการสอน สุขภาพจิตดีทั้งของครูและนักเรียน มีความเป็นกันเอง และเข้าใจกันได้ดี

ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536: 23 - 24) กล่าวว่า คุณสมบัติของครูพลศึกษามี ดังนี้

1. ครูพลศึกษาจะต้องยอมรับและปฏิบัติตามจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู

2. ครูพลศึกษาต้องมีหน้าที่รับผิดชอบจัดโครงการให้บรรลุจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของนักเรียน

3. เด็กนักเรียนทุกคนมีสิทธิอย่างเท่าเทียมกันที่จะได้รับการสอนและประสบการณ์จากครูพลศึกษา

4. ไม่นำเรื่องส่วนตัวของครูคนอื่น บุคลากรในโรงเรียน หรือนักเรียนมาเปิดเผย

5. อย่าให้ความเป็นกันเองของครูพลศึกษาที่มีต่อนักเรียน มาเป็นอุปสรรคต่อการสอนและการปกครอง

6. ครูพลศึกษาต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน

7. เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด ครูพลศึกษาควรมีความสัมพันธ์กับครูอื่นๆ มีความนับถือและเข้าใจซึ่งกันและกัน

8. ครูพลศึกษาต้องเสียสละ อดทน และร่วมมือกับโรงเรียนในทุกด้าน อย่างไม่เห็นแก่เห็นดเห็น้อย เพื่อความสำเร็จทางการศึกษา

9. ครูพลศึกษาต้องมีเทคนิควิธีการทำงานและจัดการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างถูกต้อง ไม่ควรกระทำการใดเป็นการข้ามหน้าข้ามตาผู้อื่น เพื่อผลประโยชน์ในการทำงานและการสอนของตน

10. ครูพลศึกษาต้องมีหน้าที่ศึกษาหาความรู้ใส่ตัวอยู่เสมอ เพื่อปรับปรุงตนและพัฒนาวิชาชีพให้ดียิ่งขึ้น

11. มุ่งทำหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

12. ครูพลศึกษาต้องไม่ทำผลประโยชน์ให้ตนเกี่ยวกับการค้าขายวัสดุและอุปกรณ์ทางพลศึกษา และอื่น ๆ

13. เป็นหน้าที่ของครูพลศึกษาที่จะต้องมีส่วนร่วมรับใช้ชุมชนและสังคม โดยเฉพาะกิจกรรมที่ทำให้ชุมชนและสังคมน่าอยู่มากขึ้น

14. ครูพลศึกษาต้องเป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพและร่วมกันทำให้วิชาชีพก้าวหน้า

15. สถาบันที่ผลิตครูพลศึกษามีหน้าที่ร่วมรับผิดชอบทำให้จรรยาบรรณวิชาชีพสูงขึ้น

16. ครูพลศึกษาต้องพยายามชักชวนและส่งเสริมเยาวชนทั้งชายและหญิง ให้เรียนรู้ฝึกฝนร่างกายให้เข้มแข็งสมบูรณ์และมีความมั่นใจ เพื่อเข้าสู่วิชาชีพและจรรยาวิชาชีพสืบไป

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 319 - 321) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่ดีควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. เป็นผู้มีความสุขภาพดีทั้งกายและจิต ทั้งนี้เพราะงานครูเป็นงานที่หนัก โดยปกติจะต้องทำงานตั้งแต่ 8.00 – 15.30 น. (โดยประมาณ) รวมแล้ววันละประมาณ 7 ชั่วโมงครึ่งเป็นอย่างต่ำ และหลังจากโรงเรียนเลิกแล้วยังต้องใช้เวลาในเรื่องอื่น ๆ อีก เช่น งานลูกเสือ เนตรนารี ทบพวนความรู้ วางแผนการเล่นกีฬาต่าง ๆ ร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งเตรียมการสอนด้วย

2. เป็นผู้มีความสามารถในการฝึก การสอน และมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ได้หลายประเภท เพราะประสบการณ์เหล่านี้จะทำให้ครูเข้าใจและเห็นในนักเรียนที่เรียนรู้ได้ช้า ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงประโยชน์และความสำคัญของการฝึกฝนอยู่เป็นประจำ มีความเต็มใจในการ

เข้าร่วมกิจกรรมหลังจากการฝึก เข้าใจในเรื่องของการแพ้ – ชนะ และครูจะมีความรู้สึกที่ตนเอง ประสบผลสำเร็จหลังจากการสอน จึงสามารถกล่าวได้ว่า ยิ่งมีทักษะมากขึ้นเท่าไรก็ยิ่งเป็นครู พลศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น

3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องของการให้ความช่วยเหลือ โดยไม่มุ่งเพียงให้นักเรียนจดจำทักษะจนขึ้นใจเท่านั้น แต่ควรตั้งจุดมุ่งหมายว่าต้องสอนหรือช่วยนักเรียนให้เกิดพัฒนาการด้านทักษะ ช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นอิสระ และมีวุฒิภาวะตามวัยด้วยการแสดงออกในขณะมีส่วนร่วมในกีฬาต่างๆ ตามทักษะความสามารถปัญหาที่มักเกิดขึ้นก็คือ ผู้ที่เพิ่งจะมาเป็นครูใหม่ๆ และเป็นผู้ที่มีทักษะดีหรือเคยเป็นนักกีฬามาก่อนมักไม่ชอบสอน เหตุก็เพราะครูเหล่านี้ยึดถือตนเองเป็นหลักมากเกินไป โดยเอานักเรียนมาเปรียบเทียบกับตนเอง เช่น ในกรณีที่ครูเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะต่างๆ ได้ง่ายและรวดเร็ว ครูผู้นั้นมักจะขาดความเห็นอกเห็นใจนักเรียน เนื่องจากคาดหวังว่านักเรียนควรจะเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วเหมือนตนเอง และมักคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอธิบายหรือแยกแยะทักษะอย่างละเอียดให้นักเรียน ครูที่ประสบความสำเร็จในการสอนคือ ครูที่พอใจที่จะได้เห็นนักเรียนสนุกสนานและภาคภูมิใจในพัฒนาการทางทักษะของตน

4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อยและการเคลื่อนไหวต่างๆ ออกมาให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด ฉะนั้นครูจึงควรฝึกฝนตนเองให้รู้จักสังเกต การเคลื่อนไหวของนักเรียนตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรนำหลักวิชาวิทยาศาสตร์ การเคลื่อนไหว (Kinesiology) หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sport Science) มาประยุกต์ด้วย เพราะจะทำให้การวิเคราะห์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจและอยากจะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถทางทักษะกลไกและความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่า ครูพลศึกษาชอบกีฬาประเภทใด ก็จะต้องบังคับหรือเน้นแต่กีฬาประเภทนั้นให้แก่เรียนอย่างเดียว ต้องทำให้นักเรียนสนใจและอยากเล่นกีฬาประเภทอื่นๆ ด้วย เพราะกีฬาทุกประเภทมีคุณค่าทั้งสิ้น และกีฬาที่มีประโยชน์มากคือกีฬาที่เหมาะสมกับนักเรียนทั้งชายและหญิง ดังนั้น การจูงใจนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

6. เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา โดยครูต้องฝึกตนเองให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ แต่งกายสะอาดเรียบร้อย เหมาะสมกับเวลา และสถานที่ นอกจากนั้น อุปกรณ์เครื่องใช้ประจำตัว โต๊ะ เก้าอี้ ก็ต้องสะอาดเรียบร้อยด้วย การปฏิบัติได้เช่นนี้ไม่ใช่ว่าจะเกิดประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น แต่ยังเกิดประโยชน์ และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่เพื่อนร่วมอาชีพ ต้องพยายามระลึกไว้เสมอว่า ผู้ที่สูญเสียบุคลิกภาพของตนเองย่อมสูญเสียทุกสิ่งด้วย

7. มีน้ำใจนักกีฬาและพยายามปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจนักกีฬาเสมอ

8. เป็นผู้ที่มึลัษณะของความเป็นผู้นำ ตามความหมายของคำว่า LEADERSHIP
ดังนี้

L = Love = รักในหน้าที่ รักความยุติธรรม รักผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือสมาชิก ใน
กลุ่ม รักนักเรียน และรักความก้าวหน้า

E = Education and Experience = มีการศึกษา มีความรู้ และประสบการณ์เป็น
อย่างดี

A = Adaptability = มีความสามารถในการปรับตัวให้เหมาะสมและเข้ากับ
สภาพการณ์สิ่งแวดล้อมต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

D = Decisiveness = มีความสามารถในการตัดสินใจ สั่งการได้อย่างรวดเร็ว และ
ถูกต้องตามเหตุผลเสมอ

E = Enthusiasm = มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีความตั้งใจ และมีใจ
จดจ่อต่อหน้าที่การงานอย่างจริงจัง

R = Responsibility = มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานของตนเอง และสมาชิก
หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

S = Sacrifice and Sincere = มีความเสียสละ และอุทิศตนให้เป็นประโยชน์ต่อ
ส่วนรวม

H = Harmonize = มีความนุ่มนวล พุดจาหน้าฟัง อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่หยิ่งจองหอง
รู้จักกาลเทศะ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อทุกคน

I = Intellectual Capacity = มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ไหวพริบดี และรู้ทันคน

P = Persuasiveness = มีความสามารถในการโน้มน้าว และชักจูงใจคน

9. มีคุณสมบัติอื่นๆ เป็นส่วนประกอบอีก คือ เป็นผู้ที่มีหลักการหรืออุดมคติของตนเอง
มีบุคลิกดี และมีคุณธรรม เหตุที่ครูต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ เพราะนอกเหนือจากความสามารถทาง
การสอนที่ดีมีประสิทธิภาพแล้ว ครูต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนได้ เมื่อนักเรียนได้เห็น
แบบอย่างที่ดี นักเรียนก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีและยอมรับต่อไป ถ้าครูไม่ดีแล้วจะสอนนักเรียนให้เป็น
คนดีนั้นเป็นเรื่องที่ยาก เพราะนักเรียนย่อมไม่เชื่อถือ ดังที่มหาตมะคานธี ได้กล่าวไว้ว่า เป็นความ
ผิดเสียนี้กระไรที่เราสอนให้ผู้อื่นรักษาความบริสุทธิ์สะอาดในเมื่อตัวเราเองสกปรก เช่น สอนให้
นักเรียนยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่น แต่ครูไม่ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน เป็นต้น ครูจึง
ต้องฝึกตนเองให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี นานับถือ มีความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ และไม่เห็นแก่ตัว ผล
สุดท้ายนักเรียนก็จะเข้าใจ และเห็นคุณค่าของคำว่า น้ำใจนักกีฬา และการเล่นที่ยุติธรรมได้ดี

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 198 - 205) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่ดีจำเป็นจะต้องมีคุณสมบัติ
พิเศษเฉพาะที่แตกต่างและเพิ่มเติมนอกเหนือจากครูอื่นๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ และความ
รับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการทั่วไป วิชาการศึกษา และวิชาพลศึกษา
2. เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจหลักการ ปรัชญาพลศึกษา และการกีฬาเป็นอย่างดี

2.1 จะช่วยให้ครูพลศึกษาและกีฬาได้ทราบถึงทิศทาง และแนวทางของการปฏิบัติงานทางราชการพลศึกษา และการกีฬาได้ดียิ่งขึ้น

2.2 จะช่วยให้ครูพลศึกษาและกีฬาสามารถกำหนดทิศทาง และแนวทางของการปฏิบัติงานทางราชการพลศึกษา และการกีฬาได้ดียิ่งขึ้น

2.3 จะช่วยให้ครูพลศึกษาและกีฬาหรือผู้ปฏิบัติงานทางด้านพลศึกษา และการกีฬาด้วยกัน ได้มีความเข้าใจซึ่งกันและกันได้ดี และสามารถจัดการพลศึกษา และการกีฬาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกันได้ดียิ่งขึ้น

2.4 จะช่วยให้ครูพลศึกษาและกีฬาสามารถที่จะทำประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียน และประชาชนทั่วไป ได้ตระหนักและเข้าใจถึงบทบาทของ การพลศึกษา และการกีฬาที่มีต่อบุคคล ต่อสังคม และต่อประเทศชาติโดยส่วนรวมได้ดียิ่งขึ้น

2.5 จะช่วยให้ครูพลศึกษาและกีฬาสามารถที่จะจัดการ และดำเนินการทางพลศึกษา และการกีฬาได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะการจัดการและดำเนินการในแต่ละขั้นตอนนั้น จะเป็นการจัดและดำเนินการไปตามหลักการ และทฤษฎีทางการพลศึกษา และการกีฬาอย่างแท้จริง

2.6 จะช่วยให้ครูพลศึกษาและกีฬามีความเข้าใจในบทบาทของการพลศึกษา และการกีฬาที่มีต่อบุคคล ต่อชุมชน ต่อสังคม และต่อประเทศชาติโดยส่วนรวมได้ดี และชัดเจนยิ่งขึ้น

2.7 จะช่วยให้ครูพลศึกษาและกีฬามีความเข้าใจในบทบาทของการพลศึกษา และการกีฬาในหลักสูตรของโรงเรียน ตลอดจนความสัมพันธ์กันกับหลักสูตรอื่นๆ ในโรงเรียนได้ดียิ่งขึ้น

2.8 ช่วยทำให้ครูพลศึกษาและการกีฬาสามารถจัดการ และดำเนินการทางพลศึกษา และการกีฬาได้สอดคล้องกับหลักการ และปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนได้ดียิ่งขึ้น

3. เป็นผู้มีความรักและความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษา และกีฬาด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง

3.1 เป็นผู้ที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เห็นด้วยการพยายามศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ ในวิชาพลศึกษาและการกีฬาเพิ่มเติมอยู่เสมอ พยายามปรับปรุงตนเองให้เป็นคนหูไวตาไว และกว้างขวางทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเปลี่ยนแปลงหรือเกิดขึ้นทางพลศึกษาและการกีฬาให้ทันสมัย

3.2 เป็นผู้ที่มีความภาคภูมิใจ และมีความจงรักภักดีต่อวิชาชีพพลศึกษาและกีฬา ด้วยการเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามอุดมคติของการพลศึกษาและการกีฬา เช่น ทำตนให้เป็นผู้มีสุขภาพที่ดี ด้วยการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นประจำทุกวัน ทำตนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาทั้งในเวลาเล่นกีฬา ในเวลาทำงาน และในเวลาที่มีชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม ทำตนให้เป็นผู้เล่นกีฬา และผู้ดูกีฬาที่ดี ทำตนและปฏิบัติตนเป็นผู้มีระเบียบวินัยเสมอ และจะเล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬา คือ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อมิตรภาพ และกีฬาเพื่อความสนุกสนาน เป็นต้น

3.3 อุทิศตนเองเพื่อให้ได้มาซึ่งผลของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬาด้วยความบริสุทธิ์ใจ และจริงใจ โดยพยายามหาวิธีการสอนต่างๆ ใหม่ๆ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับประโยชน์ และได้มีพัฒนาการตามหลักการ และปรัชญาพลศึกษา และกีฬาอย่างทั่วถึงกันทุกคน

3.4 เป็นผู้ที่ทำตนและปฏิบัติตนเพื่อช่วยทำให้วิชาชีพพลศึกษาและการกีฬาได้มีความเจริญก้าวหน้าอยู่เสมอ เช่น มีการทำการศึกษา ค้นคว้า และวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งหลักการ และวิธีการใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในวิชาชีพพลศึกษาและการกีฬาให้มีผลดียิ่งขึ้น

3.5 เป็นผู้มีความผูกพันและยึดมั่นในวิชาชีพพลศึกษา และการกีฬาอย่างแท้จริง เช่น การมีความผูกพันในวิชาชีพพลศึกษาและการกีฬาด้วยการสมัครเป็นสมาชิกสมาคมของวิชาชีพพลศึกษาและการกีฬา เพื่อช่วยกันผลักดันร่างกาย กำลังความคิด และความรู้ที่มีอยู่ทำประโยชน์ให้แก่วิชาชีพให้ได้มากที่สุด

3.6 เป็นผู้ยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพพลศึกษาและการกีฬา จรรยาบรรณของวิชาชีพพลศึกษาและการกีฬานั้น ถือเป็นข้อที่จะต้องปฏิบัติตามของผู้มีอาชีพสอนทางพลศึกษา และกีฬา ฉะนั้นจึงเป็นสิ่งที่ครูพลศึกษาและกีฬาทุกคนควรจะได้ปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

4. เป็นผู้มีความรับผิดชอบสูง
5. เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และมีความกระตือรือร้นสูง
6. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและสุขภาพที่ดี มีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง
7. เป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
8. เป็นผู้ที่มีอารมณ์สนุกสนานและมีความรักเด็ก
9. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพครูโดยเคร่งครัด

สรุปได้ว่า ครูผู้สอน ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทั้งในด้านวิชาการทั่วไป วิชาการศึกษา และวิชาพลศึกษา มีความสามารถทั้งการพูดการเขียน สามารถถ่ายทอดวิชาความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ให้ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี มีความภาคภูมิใจและเป็นแบบอย่างที่ดีทุกๆ ด้าน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมให้กับผู้เรียน และมีความสามารถในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น

ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 331) กล่าวว่า ในกระบวนการวัดผลจะมีคำหรือขั้นตอนที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 คำ คือ

1. แบบทดสอบ (Test) คือ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผล ใช้ทดสอบปริมาณหรือคุณภาพของผู้ถูกทดสอบเกี่ยวกับความแข็งแรง ความเร็ว ความสามารถในการกระโดด ความรู้ สติปัญญา และอื่น ๆ

2. การวัดผล (Measurement) คือ กระบวนการในการหาปริมาณของการพัฒนาหรือปริมาณของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน เป็นปริมาณที่อาจวัดได้อย่างง่าย และเห็นได้ชัดเจน ไม่ซับซ้อน เช่น การชั่งน้ำหนัก การวัดส่วนสูง การวัดความยาว สิ่งเหล่านี้มีเครื่องมือมาตรฐานใช้วัดอยู่แล้วและสามารถวัดได้โดยตรง คือ เทปวัด เครื่องชั่งน้ำหนัก ส่วนปริมาณที่ไม่สามารถมองเห็นได้โดยตรง คือ พัฒนาการด้านพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่น ความรู้ ความสามารถในการเคลื่อนไหว ความรู้สึกต่างๆ ฯลฯ ในการวัดจะต้องสร้าง

สภาพการณ์ (การทดสอบ) ให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมที่มีอยู่ออกมาให้วัดเสียก่อน จึงจะรู้ถึงปริมาณได้ เช่น การวัดความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ อาจใช้การตั้งคำถาม การสัมภาษณ์ หรือการให้เขียนตอบ การวัดทักษะ และสมรรถภาพก็ต้องใช้แบบทดสอบเฉพาะให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมออกมา เป็นต้น ในการวัดผลจึงใช้แบบทดสอบต่างๆ ทำการวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย

3. การประเมินผล (Evaluation) คือ การนำเอาผลหรือปริมาณที่วัดได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานอย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน เพื่อต้องการดูว่าผู้ที่ถูกประเมินผลนั้น มีคุณภาพดีหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด อาจกล่าวได้ว่าการประเมินผลเป็นการหาคุณภาพของผลที่ได้จากการวัดผลด้วยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้วหรือมาตรฐานที่กำหนดขึ้นมานั้นเอง เกณฑ์หรือมาตรฐานดังกล่าว อาจได้มาจากค่านิยมของสังคมความเห็นของคนส่วนมากหรือมาจากการวิจัยก็ได้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545: 135) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน มีคำหลายคำที่นิยมใช้อยู่ ได้แก่

1. การทดสอบ (Test) เป็นการใช้เครื่องมือในการวัดผลและเปรียบเทียบพฤติกรรมของผู้เรียน
2. การวัดผล (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับบุคคลตามความมุ่งหมายและเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น
3. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณค่าความจริง และการกระทำ

บุญส่ง โกสะ (2547: 8) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การใช้เทคนิควิธีการ ซึ่งเรียกว่า เครื่องมือวัดอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อการศึกษาค้นหาหรือตรวจสอบคุณลักษณะของบุคคล ผลงานหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือคุณลักษณะของสิ่งของหรือบุคคลที่ต้องการศึกษา

พิชิต ภูติจันทร์ (2547: 3 - 4) กล่าวว่า ในการวัดและประเมินผลทางพลศึกษานั้น มีคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในเบื้องต้น ได้แก่ คำว่า “การทดสอบ” “การวัดผล” “การประเมินผล” จึงควรทำความเข้าใจเบื้องต้นกับคำดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

1. การทดสอบ (Testing) หมายถึง แบบหรือเครื่องมือหรือกระบวนการอย่างหนึ่งที่ทำให้ได้มาซึ่งจำนวนหรือปริมาณของคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อนำไปสู่การประเมินผล

กระบวนการทดสอบ เป็นการนำแบบทดสอบ ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มคำถามไปรื้อให้ผู้ตอบแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมา เช่น พูด อธิบาย เขียนหรือแสดงออกโดยการกระทำ เป็นต้น กระบวนการทดสอบจะสิ้นสุด เมื่อผู้สอบได้แสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมาเรียบร้อยแล้ว ผู้สอบไม่ตอบโดยส่งกระดาษเปล่าหรือยังไม่ได้ปฏิบัติเพราะสาเหตุใดๆ ก็ตาม ถือว่าไม่สิ้นสุดกระบวนการสอบ จึงยังไม่สามารถตัดสินได้ว่าผู้นั้นไม่มีความรู้หรือความสามารถในเรื่องนั้น

2. การวัดผล (Measurement) หมายถึง การใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่ง ที่จะค้นหาหรือตรวจสอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นปริมาณหรือคุณภาพที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือ

คุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือแทนผลงานที่แต่ละคนแสดงออกมา เช่น การวัดส่วนสูง การชั่งน้ำหนัก การให้คะแนนการตอบข้อสอบของผู้เรียน

การวัดผลจะเริ่มตั้งแต่ครูตรวจข้อสอบของผู้เรียนแล้วให้คะแนนออกมาหรือครูให้คะแนนจากการปฏิบัติของผู้เรียน การวัดผลการศึกษานอกจากจะใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือนำไปสู่การวัดผลแล้ว อาจใช้เครื่องมืออื่นอีก เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบสำรวจ เป็นต้น

การวัดผลทางพลศึกษา หมายถึง กระบวนการวัดหรือเทคนิคในการแสดงผลถึงระดับความสามารถ คุณลักษณะ และบุคลิกลักษณะของแต่ละบุคคล ว่ามีความก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือลดลงมากน้อยเพียงใด

3. การประเมินผลหรือการประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง การนำเอาข้อมูลทั้งหลายที่ได้จากการวัดผลมาพิจารณา เพื่อหาข้อสรุปหรือประเมินค่าหรือตีราคาหรืออาจกล่าวว่าเป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้ มาเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ ซึ่งข้อมูลจะต้องมีมากเพียงพอ เพื่อนำมาเปรียบเทียบ พิจารณากลับกรองให้รอบคอบ แล้วจึงจะสรุปออกมาว่า ดี – เลว ได้ – ตก เก่ง – อ่อน หรือได้เกรดอะไร เป็นต้น

การประเมินผลทางพลศึกษา หมายถึง กระบวนการนำข้อมูลที่ได้จากการวัด มาพิจารณาเปรียบเทียบ เพื่อการตัดสินใจ และสรุปผลออกมาว่าเป็นอย่างไร

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 391) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา คือการหาปริมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตามหลักการ และกระบวนการของการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาตามสาระ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ แล้วนำผลของพัฒนาการที่วัดได้นั้น มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูว่าผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่แล้วมานั้น ดีหรือไม่ดี ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาส่วนมากมักกระทำเพื่อให้คะแนนนักเรียนหลังจากเรียนจบรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา หรือเรียนจบแต่ละหลักสูตรการเรียนเรียบร้อยแล้ว

สรุปได้ว่า การวัดผล เป็นกระบวนการวัดหรือเทคนิคในการแสดงผลถึงระดับความสามารถ คุณลักษณะ และบุคลิกลักษณะของแต่ละบุคคลออกมาที่มีความหมายแทนพฤติกรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นปริมาณหรือตัวเลขตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ ส่วนการประเมินผลเป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการวัดนั้นมาเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ เปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว การวัดผลจะช่วยชี้ข้อบกพร่องหรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนพลศึกษา เพื่อจะได้หาทางแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้การเรียนการสอนมีคุณภาพหรือประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

แคนนอนและนิวเบิล (Cannon; & Newble. 2000: 166 - 173) กล่าวว่า จุดมุ่งหมาย และวิธีประเมินผล มีดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประเมิน
 - 1.1 ตัดสินความรอบรู้ด้านทักษะที่จำเป็น และความรู้ในเนื้อหาวิชา
 - 1.2 วัดความก้าวหน้าตลอดเวลา
 - 1.3 ตรวจสอบข้อบกพร่องของผู้เรียน
 - 1.4 เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน
 - 1.5 ประเมินประสิทธิภาพของรายวิชาหรือหลักสูตร
 - 1.6 เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้อยากเรียน
2. วิธีการประเมินผล
 - 2.1 การทดสอบด้วยข้อเขียน
 - 2.2 ทดสอบโดยการให้เขียนตอบสั้น ๆ
 - 2.3 แบบทดสอบแบบปรนัย ซึ่งอาจเป็นแบบให้เลือกตอบ จับคู่ ถูก – ผิด
 - 2.4 การสังเกตโดยตรง
 - 2.5 การสอบปากเปล่า
 - 2.6 การประเมินผลการปฏิบัติอย่างมีโครงสร้าง
 - 2.7 การประเมินตนเอง
 - 2.8 การประเมินแฟ้มการเรียนรู้

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 333) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษามีดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป
 - 1.1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับตัวนักเรียน
 - 1.2 เพื่อปรับปรุงการสอน
2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ
 - 2.1 เพื่อการวิเคราะห์หรือวินิจฉัย การวัดผลมีความจำเป็นต้องใช้ใน การวิเคราะห์ความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน เพื่อประโยชน์ต่อการวางแผน และการควบคุมการจัดโปรแกรมพลศึกษาให้เพียงพอเหมาะสม การได้รู้ถึงข้อมูลเฉพาะตัวของนักเรียนแต่ละคน ทำให้ครูสามารถจัดโปรแกรมที่ช่วยรักษาหรือแก้ไขความผิดปกติ โปรแกรมการฝึกเป็นประจำ และโปรแกรมเร่งรัดได้ต่อไป
 - 2.2 เพื่อการแบ่งกลุ่ม การแบ่งกลุ่มนักเรียนไม่ว่าจะเป็นในลักษณะแบบเดียวกันหรือผสมผสานกัน บางครั้งจะมีประโยชน์ต่อการเลือกแบบการสอน การแข่งขันหรือการจัดประสบการณ์ การแบ่งกลุ่มในลักษณะดังกล่าวมักขึ้นอยู่กับผลที่ได้จากการวัดผลอย่างถูกต้อง

2.3 เพื่อความสัมฤทธิ์ผล การวัดผลจำเป็นต้องกระทำเพื่อให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย และมีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผล และความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างถูกต้อง ทั้งนี้ เพราะผลที่บันทึกไว้จะเป็นสิ่งชี้แนะในการเลือกเนื้อหา การให้คะแนน และการส่งเสริมความก้าวหน้าของนักเรียนต่อไป

2.4 เพื่อการบริหาร การวัดผลจะทำให้ได้ข้อมูลสำหรับการพิจารณาหาวิธีสอนที่ดีที่สุด และเป็นข้อมูลที่ใช้ในการแนะนำนักเรียนให้ได้รับประสบการณ์ที่ดีเพียงพอ การวัดผลที่แม่นยำจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้มากขึ้น และทำให้ทราบว่านักเรียนคนใดมีความพร้อมที่จะพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้นต่อไปอีก การบริหารการทดสอบที่ถูกต้องเหมาะสมจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ และจำเป็นสำหรับตัวนักเรียน ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียน

2.5 เพื่อการแนะแนว ผลจากการทดสอบตามจุดมุ่งหมายจะมีประโยชน์สำหรับการประเมินผลตัวครู และประสิทธิภาพในการสอนของครู และผลจากการทดสอบ เป็นตัวบ่งชี้ได้ว่าการทำงานของครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนเองกำหนดไว้หรือไม่

2.6 เพื่อการวิจัย วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สามารถศึกษา และทำการวิจัยได้มากมาย เช่น งานวิจัยที่จำเป็นต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพของการใช้วิธีสอน งานวิจัยเกี่ยวกับอัตราความก้าวหน้าของนักเรียน งานวิจัยเกี่ยวกับสรีรวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา (มีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ) และงานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียน เป็นต้น

พิชิต ภูติจันทร์ (2547: 5) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีดังต่อไปนี้

1. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในทางพลศึกษาเพียงใด
2. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีสุขภาพ และสมรรถภาพดีเพียงใด ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษามาระยะหนึ่งแล้ว
3. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางทักษะ และความสามารถทางกีฬาเพียงใด
4. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงความเสียสละ ความอดทน เอื้ออาทร ร่วมมือกับเพื่อนร่วมทีม และแสดงความมีน้ำใจนักกีฬาเพียงใด
5. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีความซาบซึ้ง และเจตคติต่อการกีฬา และพลศึกษาเพียงใด มีความสนใจต่อการใช้เวลาว่างโดยการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพียงใด
6. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนได้ปรับปรุงบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ความมีระเบียบ และวินัยในตนเองมากน้อยเพียงใด
7. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนได้เตรียมตนเอง เพื่ออยู่ในสังคมอนาคตได้อย่างมีความสุขเพียงใด เช่น การเคารพกฎกติกา กีฬา การไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น การไม่เห็นแก่ตัว การอยู่อย่างมีเกียรติ และมีศักดิ์ศรี เป็นต้น

วรัคคัฏี เพียรชอบ (2548: 391 - 392) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายในการวัดและประเมินผลทางพลศึกษามีดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีความสนใจ มีความพยายามศึกษา ค้นคว้าหรือทำแบบฝึกหัดในบทเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจให้ดียิ่งขึ้น หรือฝึกฝนตนเองให้มี ความชำนาญให้มากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียน และผู้เรียนเองก็ได้ทราบความก้าวหน้า และสถานการณ์การเรียนของตนเองไปพร้อมๆ กันด้วย
3. เพื่อให้ทราบสถานการณ์ของการเรียนการสอน คือ ผู้สอนจะรู้ว่า การสอนของตนเองเป็นอย่างไร และจะหาทางปรับปรุงหรือแก้ไขวิธีการสอนของตนเองให้ดีขึ้นต่อไปอย่างไร และผู้เรียนเองก็จะได้ปรับปรุงวิธีการเรียนของตนเองไปพร้อมๆ กันด้วย
4. เพื่อนำผลจากการวัดมาใช้เป็นแนวทางในการจำแนกกลุ่มนักเรียน เพื่อประโยชน์ในการจัดชั้นเรียน จัดกลุ่มตามระดับความสามารถที่สามารถเห็นได้ชัด เช่น การจัดกลุ่มสอนว่ายน้ำ เพื่อความปลอดภัย
5. เพื่อนำผลมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างมาตรฐาน สำหรับใช้เป็นเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบกับผลของการเรียนการสอนของนักเรียนในโอกาสต่อไป
6. เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การให้คะแนนผู้เรียนหลังจากเรียนจบวิชาในแต่ละ ภาคเรียน หรือหลังจากการเรียนจบแต่ละหลักสูตรแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้สอน ผู้เรียนหรือผู้ที่มี ส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบว่า เมื่อเรียนจบในวิชาใดหรือสำเร็จตามหลักสูตรการเรียนนั้นๆ แล้ว ผู้เรียนมีการพัฒนาตามที่ได้ตั้งจุดหมายไว้หรือไม่เพียงใด โดยมักจะถือตามเกณฑ์มาตรฐานที่วางไว้ว่า ถ้าผู้ใดที่ได้คะแนนมาก คือ ผู้ที่บรรลุตามจุดหมายของการเรียนการสอนมาก ก็แสดงให้เห็นว่ามีพัฒนาการมาก และในทำนองเดียวกัน ผู้ใดที่เรียนแล้วได้คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง และน้อย ก็จะเป็นผู้ที่บรรลุตามจุดหมายของการเรียนการสอนในระดับปานกลาง และน้อย แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่พัฒนาการปานกลาง และน้อย ตามลำดับ ดังนั้น ผู้ที่ได้เรียนวิชาหนึ่ง ๆ หรือในหลักสูตรหนึ่ง ๆ เมื่อเรียนจบวิชา หรือหลักสูตรนั้น ๆ แล้ว จึงมักต้องมีสัญลักษณ์เพื่อแสดงว่า ผู้เรียนผู้ใด ได้มีพัฒนาการมากน้อยเพียงใด กำกับไว้เพื่อให้เป็นที่ทราบด้วยเสมอ

ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2536: 13 - 14) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลมีประโยชน์ดังนี้
ประโยชน์ต่อผู้สอน

1. ทราบพฤติกรรมเบื้องต้นของผู้เรียน เพื่อช่วยในการจัดการเรียน การสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน
2. ช่วยให้ผู้สามารถกำหนด และปรับปรุงเป้าหมายตามความเป็นจริงสำหรับผู้เรียนแต่ละระดับ
3. ผู้สอนทราบว่าได้สอนให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด

4. ช่วยในการประเมินผล และปรับปรุงเทคนิคการสอนแบบต่างๆ ให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

5. ทำให้ทราบระดับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในระดับต่างๆ ของการเรียนรู้

6. ช่วยให้ข้อมูลที่เป็นแนวทางในการเปรียบเทียบระดับสัมฤทธิ์ผลระหว่างผู้เรียน และเป็นแนวทางในการให้อันดับคะแนนของผู้เรียนด้วย

7. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจว่า ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถพอเพียงในการที่จะเลื่อนชั้นสูงขึ้นหรือไม่

ประโยชน์ต่อผู้เรียน

1. ทำให้รู้ระดับความสามารถของตนเองในแต่ละด้าน

2. ทำให้รู้สิ่งบกพร่องที่ตัวเองต้องรีบแก้ไขหรือได้รับการซ่อมเสริม

3. ช่วยในการเลือกวิชาเอก โปรแกรม วิชาเรียน

4. ทำให้รู้ระดับความมั่งคั่งในการเรียนของตน

5. ทำให้ตื่นตัว และมีความสนใจในการเรียน

ประโยชน์ในการแนะแนว

ในการแนะแนวมุ่งหมายสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จัก และช่วยเหลือตนเองได้ ดังนั้น ข้อมูลจากการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบสถานภาพของตนเองว่ามีจุดเด่น จุดด้อยในด้านใดบ้าง ซึ่งจะมีประโยชน์ในการแนะแนวทางการแก้ปัญหาส่วนตัว การเลือกอาชีพ ตลอดจนการแนะแนวการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม โดยอาจใช้การสอบวัดความถนัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ เจตคติ และบุคลิกภาพ

ประโยชน์ในการบริหาร

การบริหารที่ดีจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลประกอบการตัดสินใจ การวัด และประเมินผลทางพลศึกษาจะช่วยให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารในการตัดสินใจดำเนินการได้อย่างเหมาะสม เช่น การคัดเลือกบุคคล การตรวจสอบคุณภาพการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมพลศึกษา การปรับปรุงหลักสูตรหรือโครงการพลศึกษาในโรงเรียน การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก ตลอดจนพิจารณาให้ความดีความชอบ

ประโยชน์ด้านการวิจัย

จากการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา ทำให้มองเห็นปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การบริหาร ที่ควรศึกษาหาความจริงเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา นอกจากนั้น การวัดและประเมินผลทำให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับวิเคราะห์ผลในขบวนการวิจัย

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 334) กล่าวว่า ผลที่ได้จากการวัดผลจะนำไปใช้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. การจัดตำแหน่ง การวัดผลจะใช้ในการจัดตำแหน่งของนักเรียนในชั้นหรือในกลุ่มตามความสามารถหรือคะแนนที่ได้จากการวัดผล เช่น การวัดส่วนสูง และการชั่งน้ำหนัก สามารถนำไปใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน

2. การวินิจฉัย การวัดผลใช้ในการวินิจฉัยความอ่อนแอของนักเรียน จุดมุ่งหมายของการวินิจฉัยก็เพื่อตรวจสอบความอ่อนแอ เพื่อให้การบำบัดรักษาด้วยกิจกรรม เฉพาะราย การแบ่งกลุ่มนักเรียนอาจทำตามการวินิจฉัยความแข็งแรงหรือความอ่อนแอก็ได้ การวินิจฉัย จึงเป็นความพยายามอย่างยิ่งที่จะแยกแยะลักษณะเฉพาะของความอ่อนแอของนักเรียนออกมา โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน

3. การประเมินผลการเรียนรู้ เป้าหมายหลักของการวัดผลนักเรียนก็เพื่อตัดสินว่านักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือไม่ โดยทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานในการจัดตำแหน่งตามการวินิจฉัย และการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งจะนำมาประกอบกันเพื่อสรุปผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสอนของครูต่อไป

4. การทำนาย ครูอาจนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปทำนายระดับ สัมฤทธิ์ผลของนักเรียนในกิจกรรมพลศึกษาต่อ ๆ ไปในภายภาคหน้า

5. การประเมินผลโปรแกรม การวัดผลจะนำไปใช้ประเมินโปรแกรมหรือหลักสูตรพลศึกษาที่จัดขึ้นในโรงเรียน

6. การสร้างแรงจูงใจ การวัดและประเมินผลความสามารถในการเคลื่อนไหวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสร้างแรงจูงใจให้แก่ให้นักเรียนได้ เพราะการประสบความสำเร็จในการเรียนหรือสัมฤทธิ์ผลจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนที่มีความสามารถต่ำต้องการพัฒนา และปรับปรุงตนเองให้มีความสามารถสูงขึ้นต่อไป

บุญส่ง โกสะ (2547: 12 – 13 ; อ้างอิงจาก Verducci. 1980: 5) กล่าวว่า ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา สามารถแบ่งตามการใช้งานได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับนักเรียน

การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดจุดมุ่งหมาย เป็นการทำการปฏิบัติหรือการกระทำในอนาคต แนะนำโปรแกรมให้เหมาะสมกับนักเรียน แบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ดูความสามารถของแต่ละคน และพัฒนาให้เหมาะสมหรือ จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพ สถานการณ์ ความสามารถของแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน เป็นแรงจูงใจที่ทำให้เด็กสนใจฝึกฝน ปฏิบัติทักษะหรือเรียน เป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาระดับความสามารถให้ดีขึ้น เป็นการพัฒนาทักษะให้ดีขึ้น โดยเฉพาะการวัดแบบ Formative Evaluation คือการวัดเป็นระยะ เป็นการแจ้งการพัฒนาการของนักเรียนเป็นระยะทุกขั้นตอน จนกว่าจะเสร็จสิ้น และเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ และการให้เกรด โดยใช้การประเมินแบบสรุป (Summative Evaluation)

2. เกี่ยวข้องกับครูผู้สอน

2.1 ประเมินผลการสอนว่าดีหรือไม่ดี ประสพผลสำเร็จบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งการประเมินครูก็ได้จากการวัดของนักเรียน และจากผู้บริหาร และการที่เด็กสามารถปฏิบัติได้ก็เป็นการแสดงถึงความสามารถของครูประการหนึ่ง

2.2 การพิจารณารายละเอียดของวิชาหรือหลักสูตรที่ใช้สอนว่านักเรียนสามารถทำได้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ก็ได้จากการวัดและประเมินผลเช่นกัน

3. เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร

3.1 การประเมินหลักสูตรโดยใช้การวัดและประเมินผล ถ้าหลักสูตรหนึ่ง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดี แต่อีกหลักสูตรไม่เกิดผลอะไรเลย ก็จะมีคำถามว่าทำไมไม่มีอะไรที่ผิดพลาด การวัดผลและประเมินผลเพื่อนำข้อมูลนั้นไปช่วยพัฒนาหลักสูตร

3.2 ช่วยในการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน และปรับปรุงโปรแกรมอื่นๆ เช่น ถ้าจำนวนเด็กเข้าเรียนมีน้อยลงก็ควรเตรียมเรื่องงบประมาณ ลดค่าใช้จ่าย และจะจัดเตรียมโปรแกรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม

3.3 พัฒนาชุมชนให้ตรงกับความต้องการ ผลของการวัดและประเมินผล อาจมีประโยชน์ต่อการพัฒนาความสนใจของชุมชน โดยมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันกับสาธารณชน การประเมินผลพฤติกรรมทางพลศึกษาต้องใช้เครื่องมือที่เหมาะสมที่มีอยู่แล้ว หรือ สร้างขึ้นใหม่ และผลของการวัดต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

พิชิต ภูติจันทร์ (2547: 7 - 8) กล่าวว่า ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลสามารถแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ประโยชน์ในด้านการเรียนการสอน

1.1 ประโยชน์ต่อผู้สอน

- 1.1.1 ครูเข้าใจผู้เรียนดีขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องพฤติกรรมของแต่ละคน
- 1.1.2 ครูทราบว่าผู้เรียนแต่ละคน เก่ง – อ่อน ในด้านใด
- 1.1.3 ครูจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนได้อย่างไร
- 1.1.4 ครูช่วยเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้เรียนไปในทางที่ดีขึ้น
- 1.1.5 ครูควรเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างไร
- 1.1.6 ทำให้ครูทราบเกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียน
- 1.1.7 เป็นข้อมูลในการตัดสินใจ เพื่อเลื่อนชั้นสูงขึ้นหรือไม่

1.2 ประโยชน์ต่อผู้เรียน

- 1.2.1 ผู้เรียนทราบระดับความสามารถของตนเองได้อย่างถูกต้อง
- 1.2.2 ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องของตนเองที่ต้องปรับปรุงแก้ไข หรือได้รับการ

ซ่อมเสริม

- 1.2.3 ผู้เรียนเข้าใจตนเองได้ดีขึ้น
- 1.2.4 ช่วยเป็นข้อมูลในการเลือกโปรแกรมวิชาเอก หรือวิชาที่เรียน

1.2.5 ทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว และสนใจในการเรียน

2. ประโยชน์ในด้านการบริหาร

- 2.1 เป็นแนวทางในการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
- 2.2 ทำให้ผู้สอนทราบว่าผลการสอนโดยรวมเป็นอย่างไร
- 2.3 ใช้ปรับปรุงในด้านการบริหารงานของโรงเรียน
- 2.4 เป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการวิจัย
- 2.5 เป็นข้อมูลในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โรงเรียน
- 2.6 ใช้เป็นข้อมูลประเมินผลทางการศึกษาโดยส่วนรวม
- 2.7 ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงสภาพการเรียนการสอนโดยทั่วๆ ไป
- 2.8 ใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาตัดสินใจคัดเลือกบุคลากร
- 2.9 ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

3. ประโยชน์ในด้านการแนะแนว

- 3.1 ใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียน
- 3.2 ทำให้รู้สาเหตุของปัญหา
- 3.3 เป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อติดต่อหรือสัมพันธ์กับผู้ปกครอง
- 3.4 ใช้วิเคราะห์ความ เด่น – ด้อย ของผู้เรียนแต่ละคน
- 3.5 ช่วยแนะให้ผู้เรียนใช้ความสามารถของตนเองอย่างถูกต้อง
- 3.6 แนะนำแนวทางในการศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพ

4. ประโยชน์ในด้านผู้ปกครอง

- 4.1 ผู้ปกครองทราบสภาพของเด็กได้อย่างถูกต้อง
- 4.2 ผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กได้อย่างถูกต้อง
- 4.3 ช่วยให้ผู้ปกครองแก้ไข ปรับปรุงสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของเด็กให้ดีขึ้น

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 453) กล่าวว่า คุณค่าของการวัดเพื่อประเมินผลด้านคุณธรรม และด้านเจตคติ มีหลายอย่างแต่ที่สำคัญพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงความรู้สึกรักของนักเรียนที่มีต่อโครงการพลศึกษา กิจกรรม พลศึกษา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา วิธีการเรียนการสอน สถานที่ และอุปกรณ์พลศึกษา และอื่นๆ ที่มีขึ้นในโรงเรียน จะช่วยให้ครู และโรงเรียนสามารถจัดโครงการพลศึกษาของโรงเรียน และอื่นๆ ให้ตรงตามความเหมาะสม และความต้องการของนักเรียนได้

2. ทำให้มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นระหว่างครู นักเรียน และโรงเรียนจากการที่ได้ร่วมมือกัน อันเนื่องมาจากการได้ร่วมมือกันศึกษา และวิเคราะห์จุดอ่อน จุดดีของโครงการพลศึกษา และที่เกี่ยวข้องแล้วช่วยกันวางแผนร่วมกัน

3. การวัดเพื่อการประเมินผลเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้พยายามปฏิบัติตนให้บรรลุผลทางด้านคุณธรรม และด้านเจตคติให้ดีขึ้น

4. ข้อมูลที่ได้มาจากการวัดเพื่อการประเมินผลนี้ สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการแนะแนวได้ด้วย แต่ทั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านนี้เป็นข้อมูลที่ยังละเอียดอ่อน ครูควรจะต้องมีการใช้อย่างระมัดระวังด้วย

5. ทำให้นักเรียนได้ทราบสภาพที่เป็นจริงของตนเอง และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองได้

6. ข้อมูลที่ได้มาสามารถนำมาใช้ในการเลือกนักเรียนเพื่อทำหน้าที่สำคัญๆ ของโรงเรียนได้ เช่น การเลือกหัวหน้านักเรียน เป็นต้น

ขอบข่ายของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

ฟอง เกตแก้ว (2526: 224) กล่าวว่า การวัดผลทางพลศึกษาในโรงเรียน ควรจะวัดด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)
2. ด้านความสามารถทางกลไกทั่วไป (General Motor Ability)
3. ทักษะทางด้านกีฬา (Sport Skill)
4. ด้านความรู้ (Knowledge)
5. ด้านทัศนคติ (Attitude)
6. ด้านสุขปฏิบัติ (Hygienic)

ไพฑูรย์ จัยสิน (2530: 140) กล่าวว่า การวัดผลทางพลศึกษาสามารถจะวัดได้หลายด้าน แต่สำหรับการวัดผลการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้น ควรจะวัดด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางด้านร่างกาย (Physical Fitness)
2. ด้านทักษะ (Skill)
3. ด้านความรู้ (Knowledge)
4. ด้านความเป็นพลเมืองดี (Citizenship)
5. ด้านสุขนิสัย และสุขปฏิบัติ (Hygienic)
6. ด้านเวลามาเรียน (Attendance)

การทดสอบทางด้านสมรรถภาพทางกาย และทางด้านทักษะนั้น มีข้อทดสอบอยู่หลายอย่างที่มีผู้สร้างขึ้นวัดทางด้านนี้โดยเฉพาะ การทดสอบกระทำโดยให้นักเรียนปฏิบัติจริงๆ ครูปั่นทีก ผลลงในบันทึก แล้วนำผลมาวิเคราะห์อีกทีหนึ่ง

การทดสอบด้านความรู้ ใช้ข้อทดสอบที่เป็นข้อเขียน เป็นแบบปรนัยหรืออัตนัยก็ได้ และอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือสอบปากเปล่าก็ได้

การทดสอบด้านความเป็นพลเมืองดี ใช้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคน ทั้งในชั่วโมงพลศึกษา และเวลาอื่นๆ ด้วย

การทดสอบด้านสุขนิสัย และสุขปฏิบัติ ใช้วิธีสอบข้อเขียน สัมภาษณ์ และการสังเกตพฤติกรรม ตลอดจนการแต่งกายของนักเรียนในชั่วโมงพลศึกษา

ด้านเวลามาเรียน ดูจากสมุดเรียกชื่อ ว่านักเรียนมาครบหรือขาดกี่ครั้ง มาสายกี่ครั้ง การให้คะแนนเป็นไปตามระเบียบที่วางไว้

จันทร์พิมพ์ พละพงศ์ (2531: 208) กล่าวว่า การประเมินผลนักเรียน ควรประเมิน 4 ด้าน คือ

1. วัดสมรรถภาพทางกาย มีแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัดความสามารถทางด้าน กลไก (Motor Ability) วัดสภาพทางร่างกาย (Physical Condition) และสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)

2. วัดทักษะกีฬาต่างๆ ใช้แบบทดสอบทักษะสำหรับวัดความสามารถในด้านทักษะ บางโรงเรียนอาจจะสร้างแบบทดสอบทักษะขึ้นใช้เอง เพื่อให้เหมาะสมกับอุปกรณ์ สถานที่ และ ตารางสอนของโรงเรียน

3. วัดความรู้ ใช้แบบทดสอบวัดทางด้านกฎ กติกา เทคนิค ยุทธวิธีในการเล่น โดย ออกแบบบรรยายหรือแบบปรนัย

4. วัดทัศนคติ ซึ่งเกี่ยวกับความคิดเห็น

สมคิด ชิตประสงค์ (2535: 164) กล่าวว่า ในการวัดผลทางพลศึกษา ครูควรจะได้วัดผล ด้านต่อไปนี้

1. สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)
2. ทักษะต่างๆ ที่ได้เรียนไป (Skills)
3. ความรอบรู้ และความเข้าใจ (Knowledges and Understanding)
4. คุณลักษณะ (Characters)
5. สุขนิสัย (Health Habits)
6. ทัศนคติ (Attitude)

สมรรถภาพทางกาย หมายถึง ความสามารถของร่างกายที่จะทำงานหนักได้นาน และ อย่างมีประสิทธิภาพ

ทักษะต่างๆ หมายถึง ทักษะที่ครูได้สอนไปแล้ว ซึ่งอาจเป็นทักษะเบื้องต้นหรือทักษะ พิเศษที่จะสามารถทำให้เด็กเล่นกีฬาที่สอนไปได้เป็นอย่างดี

ความรู้ และความเข้าใจ หมายถึง ความรอบรู้ และเข้าใจเรื่องราวของกีฬา ที่เรียนไป อย่างตลอด ไม่ว่าจะเป็นกติกาหรือวิธีการเล่น ซึ่งสามารถถ่ายทอดออกมาหรือเขียนให้เข้าใจได้

คุณลักษณะ ในที่นี้หมายถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา เช่น รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย นอกจากนั้นยังจะหมายถึงคุณลักษณะในการเป็นผู้นำ และผู้ตามในระบอบสังคม ประชาธิปไตยอีกด้วย

สุขนิสัย หมายถึง ความเป็นผู้มีนิสัยที่ดี รักความสะอาด เช่น เครื่องแต่งกาย รองเท้า ถูเท้า เครื่องมือเครื่องใช้สะอาด หลังการเล่นกีฬาแล้วมีการอาบน้ำชำระเหงื่อไคล ฯลฯ

ทัศนคติ หมายถึง ความเป็นผู้มีความชื่นชอบในการพลศึกษาอย่างแท้จริง ซึ่งสามารถจะแสดงออกให้เห็นได้โดยการปฏิบัติ เช่น ความตั้งใจ ความร่วมมือ ฯลฯ หรือโดยการพูด เช่น การให้ข้อคิดเห็นต่างๆ

วาสนา คุณาภิกสิทธิ์ (2539: 335 - 338) กล่าวว่า วิธีการ และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนมี 4 วิธี โดยจำแนกออกตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมแต่ละด้าน ดังนี้

1. การวัดพัฒนาการทางกลไก และสมรรถภาพทางกายของนักเรียน (Organic Development and Physical Fitness) สามารถแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ

1.1 การตรวจสอบทางการแพทย์ (Medical Examination) ให้นักเรียนได้รับการตรวจจากแพทย์โดยตรงอย่างน้อยปีละครั้ง เป็นการตรวจสอบสุขภาพทั่วไป

1.2 การทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Test) เริ่มทำในตอนต้นปี และตอนปลายปีเป็นอย่างน้อย ผลจากการทดสอบจะช่วยตัดสินระดับสมรรถภาพทางกายของนักเรียน เป็นพื้นฐานให้ครูนำไปใช้ในการเลือกจุดมุ่งหมายของการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละกลุ่ม และเป็นสิ่งชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าของนักเรียน แบบทดสอบที่นำมาใช้ควรเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน

2. การวัดทักษะ เนื่องจากการสอนพลศึกษาในชั้นเป็นเรื่องของการสอน วิธีปฏิบัติทักษะ ฉะนั้นจึงต้องมีการทดสอบทักษะในกีฬาแต่ละประเภท โดยแยกการทดสอบออกไปตามกลุ่มอายุหรือระดับชั้น แล้วแต่ความเหมาะสม การวัดทักษะสามารถทำได้ดังนี้

2.1 การทดสอบทักษะทั่วไป (General Skill Test) เป็นการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับกีฬาต่างๆ โดยเฉพาะ โดยจะทำการวัดความสามารถในการเรียน (Moter Educability) ศักยภาพทางกลไก (Moter Capacity) ศักยภาพของร่างกาย (Physical Capacity) และประสิทธิภาพทางกลไก (Moter Efficiency) เป็นต้น ส่วนการจะใช้แบบทดสอบใดนั้น ก็ต้องเลือกให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการทดสอบ แบบทดสอบที่นิยมใช้ เช่น แบบทดสอบความแข็งแรงของรอกเจอร์ส (Rogers' Strength Test) แบบทดสอบความสามารถทางกลไกทั่ว ๆ ไปของแมกคลอย (McCloy's General Moter Ability and Capacity Test) แบบทดสอบความแข็งแรงของกล้ามเนื้อของแลร์สัน (Larson Muscular Strength Test) เป็นต้น

2.2 การทดสอบทักษะกีฬาโดยตรง (Sport Skill Test) เป็นการทดสอบทักษะกีฬาในแต่ละประเภทที่นักเรียนได้เรียนรู้ในหลักสูตรทั้งวิชาบังคับ และวิชาเลือก เช่น บาสเกตบอล ฟุตบอล แบดมินตัน ฯลฯ การเลือกใช้แบบทดสอบทักษะต่างๆ จะคำนึงระดับอายุของนักเรียน เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ และคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการใช้แบบทดสอบนั้นๆ ทักษะที่ทำการทดสอบควรเป็นทักษะพื้นฐาน และเป็นทักษะเฉพาะที่จำเป็นของกีฬาเหล่านั้น เป็นการวัดทักษะที่นักเรียนนำไปใช้ในสภาพการเล่นจริงๆ นอกจากนั้นแบบทดสอบควรมีข้อแนะนำถึงวิธีการให้คะแนน มีเกณฑ์มาตรฐานไว้เปรียบเทียบ ไม่ใช้เวลามาก มีความเชื่อมั่น และมีความแม่นยำสูงด้วย แบบทดสอบดังกล่าวได้มีผู้ทำไว้เป็นมาตรฐานแล้วในกีฬาบางประเภท (โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา) เช่น ยิงธนู แบดมินตัน บาสเกตบอล เบสบอล ฮ็อกกี้น้ำแข็ง ฟุตบอล ซอฟท์บอล วอลเลย์บอล เทนนิส กรีฑา

และลาน วอลเลย์บอล และยิมนาสติก เป็นต้น (สำหรับในประเทศไทยก็ได้มีการนำเอาแบบทดสอบมาตรฐานในกีฬาบางอย่างของต่างประเทศมาใช้ และกีฬาบางอย่างก็สร้างขึ้นมาใช้เองหรือบางที่ก็ดัดแปลงให้เหมาะสมก่อนใช้)

2.3 การทดสอบด้วยแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher – Made Test) ถ้าไม่ใช่แบบทดสอบมาตรฐานที่มีผู้ทำเอาไว้หรือกีฬาบางประเภทยังไม่มีผู้ใดทำขึ้นมาหรือไม่เหมาะสม ครูผู้สอนก็อาจสร้างแบบทดสอบทักษะขึ้นมาใช้เองได้ ทั้งนี้ เพื่อความเหมาะสม แม่นยำ บวกพร้อมน้อยที่สุด และสอดคล้องกับสภาพการณ์ในการสอนจริง แบบทดสอบชนิดนี้อาจต้องใช้เวลา และมีกระบวนการมากกว่าแบบทดสอบที่มีผู้ทำไว้แล้ว ข้อเสนอแนะสำหรับการสร้างแบบทดสอบใช้เองดังนี้

2.3.1 ต้องทำการวิเคราะห์ และเลือกทักษะที่จะนำมาวัดให้เหมาะสม

2.3.2 มีคำอธิบายวิธีการใช้แบบทดสอบทักษะอย่างชัดเจน

2.3.3 ควรแบ่งกลุ่มนักเรียนที่จะทำการวัดให้เหมาะสม

2.3.4 มีการตรวจสอบความแม่นยำหรือความแม่นยำตรงของการให้คะแนน และพิจารณาความสัมพันธ์ของคะแนนแต่ละกลุ่ม

2.3.5 ผลการวัดหรือทดสอบควรมีการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

2.3.6 แปลงคะแนนดิบไปเป็นระบบคะแนนตามหลักสถิติเพื่อนำไปใช้

ประโยชน์ต่อไป

2.4 การทดสอบด้วยเทคนิคการวัดผลแบบอื่น (Other Testing Techniques) การวัดทักษะของนักเรียนนอกจากจะกระทำได้ด้วยการให้นักเรียนปฏิบัติแล้ว ทักษะบางอย่างที่ยากต่อการวัดให้ตรงตามจุดมุ่งหมายก็อาจใช้วิธีการอื่นๆ ได้ เช่น การให้คะแนนโดยใช้ตารางประมาณค่า (Rating Scale) การทำแผนภูมิแสดงความก้าวหน้าทางทักษะของนักเรียน เป็นต้น

การให้คะแนนโดยใช้ตารางประมาณค่าทำให้การวัดผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น การวัดความถูกต้องของท่าทางในการตีลูกขนไก่ การวัดความถูกต้องของท่าทางการยิงประตูบาสเกตบอล แบบต่างๆ การว่ายน้ำท่าต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังจำเป็นต่อการใช้วัด การเคลื่อนไหวที่แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ด้วย เช่น การใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหา การเล่นเกม เป็นต้น โดยอาจตั้งเกณฑ์ด้วยการใช้พื้นที่ การใช้ร่างกาย การใช้ชนิดของ การเคลื่อนไหว และความยากง่ายของการเคลื่อนไหวประกอบไปด้วย ส่วนมากการวัดผลแบบนี้ จะใช้วัดนักเรียนเป็นรายบุคคล

การทำแผนภูมิแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของนักเรียนในลักษณะ การเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ ทำให้การวัดผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ไม่ใช่การให้คะแนน

3. การวัดความรู้ และเจตคติ เป็นกระบวนการทดสอบที่ต่างจากการวัดสมรรถภาพทางกาย และการวัดทักษะ เพราะมีเรื่องของสติปัญญาเข้ามาเกี่ยวข้องมากกว่า การเคลื่อนไหวหรือทักษะกลไก

3.1 เทคนิคการวัดความรู้ ก็พบบางชนิดมีแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัดความรู้ โดยเฉพาะอยู่แล้ว แต่ที่ดีที่สุดควรสร้างขึ้นเองเพื่อความเหมาะสม และแม่นยำ โดยอาจใช้วิธีการสอบปากเปล่า การเขียนเรียงความ การเขียนแผนภูมิต่างๆ ฯลฯ โดยเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมกับอุปกรณ์ และอายุของนักเรียนด้วย หลักการสร้างแบบทดสอบความรู้ในกีฬาต่างๆ มีดังนี้

3.1.1 ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด และเน้นจุดสำคัญของกีฬานั้นๆ

3.1.2 มีความยาวเหมาะสมกับเวลา

3.1.3 การใช้ถ้อยคำในข้อสอบควรให้เหมาะกับระดับอายุของนักเรียน

3.1.4 มีการแนะนำการใช้ข้อสอบที่ง่าย และชัดเจนมีเทคนิคอีกหลายแบบที่

นำมาใช้ในการวัดความรู้ของนักเรียนได้ เช่น การเช็คถูก – ผิด การจับคู่ การเลือกคำตอบ การเขียนตอบสั้นๆ เป็นต้น

3.2 เทคนิคการวัดเจตคติ การวัดเจตคติต้องใช้เทคนิคแตกต่างจาก การวัดความรู้ เทคนิคการวัดเจตคติ ความรู้สึก ความซาบซึ้งต่างๆ ควรใช้วิธีการดังนี้ เช่น ตอบคำถามสั้นๆ การให้แสดงถึงอุดมคติ การสำรวจโดยครู เป็นต้น การวัดเจตคติเป็นการใช้เทคนิคเพื่อค้นหาว่านักเรียนมีความชอบอะไรมากกว่าอะไรในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรหรือค้นหาว่านักเรียนมีเจตคติต่อการจัดชั้นเรียนอย่างไร ผลที่ได้จากการวัดเจตคติจะไม่สรุปเอาตามความคิดเห็นของนักเรียนเพียงคนเดียวหรือนักเรียนจำนวนน้อย แต่จะสรุปจากความคิดเห็นของนักเรียนทั้งหมดหรือโดยส่วนรวมของชั้น แบบทดสอบเจตคติจึงควรสร้างขึ้นเองโดยครูผู้สอน การบริหารการทดสอบเจตคติควรมีคำชี้แจงในการทำข้อสอบที่ชัดเจน ง่ายต่อการทำความเข้าใจ และสั้นๆ ไม่ใช้เวลามาก

4. การวัดพัฒนาการด้านสังคม เป็นจุดมุ่งหมายของการสอนวิชาพลศึกษา ข้อหนึ่งที่ต้องจำเป็นอย่างยิ่งคือการวัดและประเมินผลนักเรียน แต่มักจะถูกกลืนหายไปจากครูผู้สอน การวัดพัฒนาการด้านสังคมมีขอบข่ายเกี่ยวกับการปรับตัว เจตคติ และความสนใจต่อสังคมของนักเรียน รวมทั้งประสิทธิภาพในการเข้าไปอยู่ในสังคม และสถานภาพในสังคมด้วย

4.1 การวัดการปรับตัวเข้ากับสังคม อาจทำได้โดยใช้แบบทดสอบการปรับตัวของเบลล์ (Bell Adjustment Inventory) ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ผู้ที่ควรใช้แบบทดสอบนี้คือฝ่ายแนะแนว (นักจิตวิทยา และครูแนะแนว) ของโรงเรียน โดยมีครูพลศึกษาให้ความร่วมมือด้วย การทดสอบจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ชีวิต อยู่ในสังคม ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบ้าน และครอบครัว สุขภาพ การคบเพื่อน และอื่นๆ แบบทดสอบการปรับตัวนี้สามารถนำไปใช้ในวิชาอื่นๆ ได้ด้วย

4.2 การวัดเจตคติ และความสนใจต่อสังคม เป็นการให้ความร่วมมือกันระหว่างฝ่ายแนะแนวกับครูพลศึกษา เทคนิคการวัดเจตคติทำได้หลายวิธี เช่น

4.2.1 การวัดและประเมินผลด้วยครูผู้สอน โดยใช้วิธีการสังเกตและจดบันทึกเอาไว้

4.2.2 การเขียนตอบเป็นรายบุคคล

4.2.3 การใช้ตารางประมาณค่า

4.3 การวัดประสิทธิภาพในการเข้าไปอยู่ในสังคม ใช้ตารางประมาณค่าที่จัดทำขึ้น โดยหัวหน้าหมวดพลศึกษาหรือครูพลศึกษาในโรงเรียน เป็นแบบทดสอบที่วัดความถี่ของพฤติกรรมนักเรียนด้วยการสังเกต

4.4 การวัดสถานภาพในสังคม เป็นการวัดมนุษยสัมพันธ์ในสังคม ตามปกติสภาพการณ์ในสังคมจริงๆ นั้น จะถูกนำมาใช้ในห้องเรียนวิชาพลศึกษาอยู่แล้ว โดยถือเป็นห้องปฏิบัติการทางพฤติกรรม (Behavioral Laboratory) การวัดสถานภาพในสังคมสามารถทำได้ในชั้นเรียน ในทีมการแข่งขันหรือในกลุ่มการฝึก ผลของการทดสอบจะแสดงให้เห็นถึงลักษณะความเป็นผู้นำ และผู้ตามในกลุ่ม และความพยายามเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม เช่น การตั้งคำถามสมาชิกในกลุ่มให้เปรียบเทียบระหว่างบุคคลสองคนใครควรจะได้รับเลือกให้เป็นเพื่อนมากกว่ากัน เป็นต้น

4. การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 4) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียน และอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

2. กิจกรรมนักเรียน

เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกัน เอื้ออาทร และสมานฉันท์โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้ได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับบุคลิกภาพของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และนักศึกษาวิชาทหาร

2.2 กิจกรรมชุมนุม ชมรม

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่างๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

จุดมุ่งหมายของวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพที่มีเป้าหมาย เพื่อการดำรงสุขภาพ การสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม และกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬาสาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

1. การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆของร่างกาย รวมถึงวิถีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

2. ชีวิตและครอบครัว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเองและครอบครัว การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขปฏิบัติทางเพศ และทักษะในการดำเนินชีวิต

3. การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้ง

ประเภทบุคคล และประเภทที่มีย่างหลากหลายทั้งไทยและสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

4. การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักและวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ

5. ความปลอดภัยในชีวิต ผู้เรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยาและสารเสพติด รวมถึงแนวทางในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอมีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยาสารเสพติด และความรุนแรง

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

1. เข้าใจและเห็นความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่มีต่อสุขภาพและชีวิตในช่วงวัยต่างๆ

2. เข้าใจ ยอมรับ และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ ความเสมอภาคทางเพศ สร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น และตัดสินใจแก้ปัญหาชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสม

3. เลือกกินอาหารที่เหมาะสม ได้สัดส่วน ส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการตามวัย

4. มีทักษะในการประเมินอิทธิพลของเพศ เพื่อน ครอบครัว ชุมชนและวัฒนธรรม ที่มีต่อเจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับสุขภาพและชีวิต และสามารถจัดการได้อย่างเหมาะสม

5. ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและการเกิดโรค อุบัติเหตุการใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง รู้จักสร้างเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเอง ครอบครัว และชุมชน

6. เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ โดยนำหลักการของทักษะกลไกมาใช้ได้อย่างปลอดภัย สนุกสนานและปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอตามความถนัดและความสนใจ

7. แสดงความตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค การดำรงสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การออกกำลังกายและการเล่นกีฬากับการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี

8. สำนึกในคุณค่า ศักยภาพและความเป็นตัวของตัวเอง

9. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬาและการทำงานเป็นทีมอย่างเป็นระบบ ด้วยความมุ่งมั่นและมีน้ำใจ นักกีฬาจนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายด้วยความชื่นชม และสนุกสนาน

การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำ สำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

1. ระดับชั้นประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละ ไม่เกิน 5 ชั่วโมง

2. ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6) ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียน วันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชา เท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

โครงสร้างเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย
	ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖	ม. ๑	ม. ๒	ม. ๓	ม. ๔ – ๖
● กลุ่มสาระการเรียนรู้										
ภาษาไทย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
คณิตศาสตร์	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๖๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
วิทยาศาสตร์	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
ศิลปะ	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
ภาษาต่างประเทศ	๔๐	๔๐	๔๐	๘๐	๘๐	๘๐	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๒๔๐ (๖ นก.)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	๘๐๐	๘๐๐	๘๐๐	๘๐๐	๘๐๐	๘๐๐	๘๔๐ (๒๑ นก.)	๘๔๐ (๒๑ นก.)	๘๔๐ (๒๑ นก.)	๑,๕๖๐ (๓๙ นก.)
● กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๓๖๐
● รายวิชา / กิจกรรมที่ สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม ตามความพร้อมและจุดเน้น	ปีละไม่เกิน ๘๐ ชั่วโมง						ปีละไม่เกิน ๒๔๐ ชั่วโมง			ไม่น้อยกว่า ๑,๕๖๐ ชั่วโมง
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ชั่วโมง/ปี						ไม่เกิน ๑,๒๐๐ ชั่วโมง/ปี			รวม ๓ ปี ไม่น้อยกว่า ๓,๖๐๐ ชั่วโมง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

บีเวอร์ (Beaver. 2000: 105) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจโครงการพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนนอร์ทแคโรไลนา ทั้งหมด 58 แห่ง ได้ใช้แบบสอบถามมี 33 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น ด้านต่าง ๆ ดังนี้ ลักษณะของสถาบัน คณะพลศึกษา หลักสูตรพลศึกษา (การบริหาร / เรียนแบบปฏิบัติ) กระบวนการวัดและประเมินผล การบริหารและโครงการจัดกิจกรรมพลศึกษา การเชื่อมโยง เช่น การโยกย้ายสับเปลี่ยนระหว่างวิทยาลัย โครงการพลศึกษาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมามีจำนวนทั้งสิ้น 33 ฉบับ

ผลการวิจัยพบว่า

1. มีการจ้างเจ้าหน้าที่ชายมากกว่าเจ้าหน้าที่หญิง
2. การมีประสบการณ์ทางด้านการสอนมาก่อน ไม่จำเป็นสำหรับระบบการสอน

พลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนนอร์ทแคโรไลนา

3. รายวิชาที่สอนและปฏิบัติ จะมีสัปดาห์ละ 2 คาบๆ ละ 50 – 60 นาที
4. มีความสนใจมากในกิจกรรมการบริหารร่างกาย การควบคุมน้ำหนัก และกิจกรรม

นันทนาการ

5. เกณฑ์ของรายวิชาที่เป็นกิจกรรมและบริการ จะนำมาคิดรวมเป็นเกรดเฉลี่ยทุกตัวที่มีผลต่อการจบหลักสูตร

6. นักศึกษาเอกพลศึกษาสามารถย้ายจากวิทยาลัยชุมชนไปเรียนที่สถาบันอุดมศึกษาแบบ 4 ปี ในนอร์ทแคโรไลนาได้

7. วิชาที่เปิดสอนน้อยที่สุด ได้แก่ วิชาการช่วยเหลือและความปลอดภัยเบื้องต้น วิชาอนามัยส่วนบุคคล วิชากายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา

8. ผู้เรียนมีความสะดวกสบายเพียงพอต่อความต้องการ

ปิง (Ping. 2001: 34) ได้ทำการเปรียบเทียบความสำเร็จและความสามารถในการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชาวอเมริกันและชาวจีน เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสำเร็จ และความสามารถของนักเรียนชาวอเมริกัน จำนวน 308 คน และนักเรียนชาวจีน จำนวน 371 คน ในระดับชั้นที่ 4, 8 และ 11 พบว่า ระดับการเรียนการสอนมีผลต่อความสำเร็จและความสามารถในการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะโดยส่วนมากจะขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นในตัวเองของนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียน 2 กลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญ คือ ด้านวัฒนธรรม ด้านอายุของเด็ก และด้านการจัดการเรียนการสอน

ออมมันด์เซน (Ommunsen. 2001: 156) ได้ทำการเปรียบเทียบสมรรถภาพของผู้เรียนเกี่ยวกับความสำเร็จที่พบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนแห่งหนึ่งในประเทศนอร์เวย์ สุ่มตัวอย่างโดยเน้นนักเรียนในระดับชั้นที่ 9 ทั้งหมด 343 คน แบ่งเป็นชาย 166 คน เป็นหญิง 117 คน พบว่า ในธรรมชาติโดยทั่วไปแล้วนักเรียนชายมักจะมีสมรรถภาพของร่างกายมากกว่านักเรียน

หญิงที่อยู่ในช่วงอายุเดียวกัน จึงเป็นการยืนยันกฎธรรมชาตินักเรียนชายมี ความแข็งแรงมากกว่า นักเรียนหญิงอย่างชัดเจน ดังนั้น จึงส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน

ค็อกโคเนน และจูฮา (Kokkonen; & Juha. 2003: 148) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนโดยใช้ภาระงาน ความเป็นผู้นำของครู ซึ่งเป็นผลจากการปรับการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ความมุ่งหมายในการวิจัย เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการรับรู้ของนักเรียนในหนึ่งปีการศึกษา โดยใช้ภาระงานการเรียนวิชาพลศึกษา รูปแบบการเป็นผู้นำ และพฤติกรรมที่สามารถบอกผลเองได้ โดยทำการทดลองทุกสัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้แก่ นักเรียนจำนวน 155 คน และครูจำนวน 3 คน ผู้เข้าร่วมในการวิจัยเป็นอาสาสมัคร ซึ่งตอบแบบสอบถามเป็นภาษาฟินแลนด์ การกระตุ้นการรับรู้ของเด็กในกีฬา ระดับพฤติกรรมทางประชาธิปไตย ระดับความตั้งใจที่จะช่วยเหลือ ระดับความมีน้ำใจของการช่วยเหลือ และระดับความเป็นผู้นำทางด้านกีฬา

จากข้อมูลที่ได้รับทำให้ทราบว่า กลุ่มทดลองเกี่ยวกับการกระตุ้นด้วยภาระงานในวิชาพลศึกษาลดลง ความพยายาม และการปรับปรุงก็ลดลง โดยผลการวิจัยที่เกิดขึ้นนั้น ควบคู่กับในกลุ่มควบคุม แต่การแก้ไขการสอนของครูทำให้นักเรียนช่วยเหลือกันเพิ่มขึ้น ส่วนรูปแบบการเป็นผู้นำของครู พบว่า ไม่มีความแตกต่างในการรับรู้ของเด็กระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

เชน (Chen. 2004: 169 - 182) ได้ศึกษาถึงความสำเร็จบรรลุผลอย่างครอบคลุม ความสนใจ การเรียนและการทำกิจกรรมนอกสถานที่ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาการบรรลุผลที่เห็นได้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งความสนใจในเบื้องต้นของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มักจะพบได้จากการศึกษาของงานวิจัยที่ทำการศึกษาผลการเก็บตัวอย่างจากนักเรียน 104 คน เกี่ยวกับความสนใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาภายในโรงเรียนเทียบกับการศึกษาภายนอกสถานที่ พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนส่วนมาก คิดว่าสถานที่ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ไม่มีผลต่อผู้เรียนโดยตรง คือ ถ้าผู้สอนมีทักษะในการเรียนการสอนมากที่สุดจะดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

เมเยอร์ (Meyer. 2005: 36) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลโครงการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อสำรวจครูโรงเรียนประถมศึกษา และรวบรวมข้อมูลตามสภาพของการเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูโรงเรียนประถม จำนวน 330 คน แบบสอบถามเป็นเรื่องเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ซึ่งแบบสอบถามถูกส่งกลับมาเพียง 63 ชุดเท่านั้น

ผลการวิจัยพบว่า

ครูส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามไม่ได้ปฏิบัติตามภาระกิจที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษาจากรัฐบาล

พาร์ริลลา (Parrilla. 2005: 3645 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของครูที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการยอมรับและการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในห้องเรียนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของเขตการศึกษาฟาร์โด ประเทศเปอโตริโก ดำเนินการในโรงเรียน 9 แห่งของเขตการศึกษาฟาร์โด โดยทำการสำรวจเจตคติของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมสำหรับการนำเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์มาใช้สอนวิชาพลศึกษา การยอมรับการใช้คอมพิวเตอร์ และการใช้คอมพิวเตอร์ในชั้นเรียนวิชาพลศึกษา การวิจัยนี้มีมูลฐานมาจากข้อควรปฏิบัติที่ 149 ลงวันที่ 15 กรกฎาคม 1999 ซึ่งข้อควรปฏิบัตินี้มีกำหนดว่า การใช้เทคโนโลยีในการสอนถือเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนของเขตการศึกษาในเปอโตริโก แบบสอบถามถูกออกแบบเพื่อพิจารณาหามาตรฐานแห่งความเป็นเลิศของวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ใช้คอมพิวเตอร์เป็นการแสดงความสามารถขั้นพื้นฐานของนักเรียนในการเรียนวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า

ครูผู้สอนไม่ยอมรับว่าได้รับการเตรียมตัวสำหรับการใช้คอมพิวเตอร์ในการสอนวิชาพลศึกษามาแล้ว แต่ครูผู้สอนมีระดับเจตคติเชิงบวกในการยอมรับคอมพิวเตอร์มาใช้ประกอบกับการสอนวิชาพลศึกษา แต่ก็ยังไม่ได้มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอน และผลการวิจัยพบว่า การเตรียมตัวในการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากกว่าระดับของการยอมรับในการใช้คอมพิวเตอร์ หรือกล่าวได้ว่า ครูผู้สอนได้รับการเตรียมตัวในการใช้คอมพิวเตอร์มากเท่าใด ก็อาจเป็นไปได้ว่า ครูผู้สอนจะยอมรับการใช้คอมพิวเตอร์ และใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการสอนวิชาพลศึกษามากขึ้นเท่านั้น

5.2 งานวิจัยในประเทศ

สนธิภา แก้วสนิท (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 375 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.93

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามโรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และในภาพรวม มีความคิดเห็นต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในภาพรวมรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนแวนต์ และโรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ มีความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาด้านจุดมุ่งหมายของวิชา ด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและการประเมินผล และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลางและสูง มีความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาด้านจุดมุ่งหมายของวิชา ด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและการประเมินผล และรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ประสิทธิ์ ผลพฤษ (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 350 คน เป็นนิสิตชาย 110 คน เป็นนิสิตหญิง 240 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ และไค - สแควร์ (Chi - Square)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 64.0, 35.1 และ 0.9 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านวิธีสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัด และประเมินผล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 68.6, 64.6, 62.3 และ 69.4 ตามลำดับ ส่วนด้านหลักสูตร และด้านอุปกรณ์ และสถานที่ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 64.9 และ 58.6 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของนิสิตชายกับนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชา สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นของนิสิตชายระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชา สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรม พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

5. ความคิดเห็นของนิสิตหญิงระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชา สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรม พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ชนวัฒน์ ศรีพุ่มบาง (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มี ต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษา เขต ภาคกลาง ปีการศึกษา 2546 เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ แล้วหาค่าร้อยละ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัย พลศึกษา เขตภาคกลาง จำนวน 330 คน เป็นชาย 150 คน หญิง 180 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 51.46
2. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 44.42
3. ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และ นักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 48.18
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชายและ นักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.89
5. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 49.67
6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชายและ นักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 46.17

ภักดี บุญกิจ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2547 โดยทำการศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง จำนวน 385 คน เป็นโรงเรียน ขนาดใหญ่ 215 คน โรงเรียนขนาดกลาง 114 คน โรงเรียนขนาดเล็ก 56 คน ได้มาโดยการสุ่ม หลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านครูผู้สอนพลศึกษา ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ครูผู้สอนพลศึกษามี คุณธรรมและจริยธรรม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 59.22

2. ด้านหลักสูตร ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทุกวิชา ควรเรียนรู้กติกา อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 51.16

3. ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สนามอยู่ในสภาพดี พร้อมทั้งจะเล่นกีฬา อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.93

4. ด้านการวัดและประเมินผล ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ในการวัดและประเมินผลควรมีเกณฑ์ที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.02

อรุณ เอียดฤทธิ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547 โดยทำการศึกษากับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา จำนวน 327 คน เป็นชาย 203 คน หญิง 124 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาชาย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547 ในด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 46.9, 47.2 และ 46.9 ตามลำดับ ส่วนด้านสภาพแวดล้อม ด้านการจัดอุปกรณ์และสถานที่ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.8 และ 45.2 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาหญิง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547 ในด้านสภาพแวดล้อม ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 39.5, 54.6, 45.5, 42.3 และ 52 ตามลำดับ

ประกิต รักชาติเจริญ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษาใน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและหญิง ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 392 คน เป็นหญิง 184 คน เป็นชาย 208 คน ซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดของ กลุ่มตัวอย่างจาก ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละและสถิติที (t – test Independent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนชายประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 38.6, 31.7, 23.4, 4.44 และ 1.86 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 37.2, 41.06, 41.74 และ 34.59 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 36.47, 34.5, 20.07, 5.41 และ 1.96 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 36.97 และ 39.48 ตามลำดับ ด้านบุคลิก ลักษณะอาจารย์ผู้สอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 44.18 และ 31.96 ตามลำดับ

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชาย และหญิงประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

กฤษณะ แซ่มเงิน (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ จำนวน 380 คน เป็นชาย 161 คน เป็นหญิง 219 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่และค่าร้อยละ นำมาเขียนเป็นความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชาย และหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

สาคร ศิริจันทร์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี จำนวน 379 คน เป็นผู้บริหาร 55 คน ครูผู้สอน 60 คน นักเรียน 246 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลาย ขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.89 ทำการวิเคราะห์ ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบ ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549

1.1 ด้านสถานที่เรียนและสภาพแวดล้อม ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน แสดง ความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมาก

1.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็น สอดคล้องกันในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

1.3 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็น ด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

1.4 ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากเหมือนกัน

1.5 ด้านการวัดและการประเมินผล ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็น ด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ที่มีต่อการเรียน การ สอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 โดยใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว

2.1 ผู้บริหารและครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกับนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้บริหารและครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาด้านต่างๆ ทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

จรรยาตักดิ์ เบญจมาตย์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.92 และ 0.44 ตามลำดับ
2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการ เรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร และด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นด้านอุปกรณ์ และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรม พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน
3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการ เรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรสถานที่ใช้ศึกษาโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความ คิดเห็นด้านจุดมุ่งหมายที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา พลศึกษา จะเห็นได้ว่างานวิจัยส่วนใหญ่จะเน้นทางการศึกษา การดำเนินการ และการจัดการเรียนรู้ วิชาพลศึกษาภายในโรงเรียน ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงแนวโน้ม ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในด้านต่างๆ ว่ามีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาเป็นอย่างยิ่ง หากผู้สอนได้ทราบ ถึงความคิดเห็นของผู้เรียนแล้ว จะทำให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาให้เหมาะสมกับ ความต้องการของผู้เรียน และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ซึ่งจะเป็น การส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด พัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่ได้กำหนดไว้ และเพื่อ เป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 มีจำนวน 15,834 คน เป็นนักเรียนที่อยู่เขตพื้นที่การศึกษาพระนคร 6,299 คน นักเรียนที่อยู่เขตพื้นที่การศึกษาธนบุรี 9,535 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) ที่ประชากร 20,000 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 377 คน (บุญส่ง โกสะ. 2542: 172) แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เป็นนักเรียนที่อยู่เขตพื้นที่การศึกษาพระนคร 120 คน นักเรียนที่อยู่เขตพื้นที่การศึกษาธนบุรี 280 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Sampling) ดังนี้

1. ทำการสุ่มโรงเรียนที่อยู่เขตพื้นที่การศึกษาพระนครและเขตพื้นที่การศึกษาธนบุรี โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 เขตพื้นที่การศึกษาพระนคร จำนวน 3 เขตการปกครอง เขตพื้นที่การศึกษาธนบุรี จำนวน 7 เขตการปกครอง รวมจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 10 โรงเรียน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

1.1 เขตพื้นที่การศึกษาพระนคร

- 1.1.1 เขตพระนคร ได้แก่ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
- 1.1.2 เขตราชเทวี ได้แก่ โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์
- 1.1.3 เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ได้แก่ โรงเรียนเทพศิรินทร์

1.2 เขตพื้นที่การศึกษาธนบุรี

- 1.2.1 เขตธนบุรี ได้แก่ โรงเรียนศึกษานารี
- 1.2.2 เขตบางแค ได้แก่ โรงเรียนปัญญาวรรคุณ

- 1.2.3 เขตตลิ่งชัน ได้แก่ โรงเรียนโพธิสารพิทยากร
- 1.2.4 เขตภาษีเจริญ ได้แก่ โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์
- 1.2.5 เขตบางกอกน้อย ได้แก่ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง
- 1.2.6 เขตบางกอกใหญ่ ได้แก่ โรงเรียนทวีธาภิเศก
- 1.2.7 เขตทวีวัฒนา ได้แก่ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา

พุทธมณฑล

2. จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นอย่างไม่เป็นสัดส่วน (Non – proportional Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากร 20,000 คน จำนวน 377 คน แต่ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 400 คน ดังตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน

สถานที่ใช้ศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เขตพื้นที่การศึกษาพระนคร		
1. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย	608	40
2. โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์	531	40
3. โรงเรียนเทพศิรินทร์	465	40
เขตพื้นที่ศึกษาธนบุรี		
1. โรงเรียนศึกษานารี	561	40
2. โรงเรียนปัญญาวรคุณ	394	40
3. โรงเรียนโพธิสารพิทยากร	400	40
4. โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์	432	40
5. โรงเรียนสตรีวัดระฆัง	330	40
6. โรงเรียนทวีธาภิเศก	442	40
7. โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล	528	40
รวม	4,691	400

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมีการให้คะแนนและการแปลความหมายไว้ ดังนี้

ค่าคะแนน	ระดับความคิดเห็น
5	หมายถึง เห็นด้วยว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง เห็นด้วยว่ามีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง เห็นด้วยว่ามีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง เห็นด้วยว่ามีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง เห็นด้วยว่ามีความเหมาะสมน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าคะแนน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสมน้อยที่สุด

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 107 - 108)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ เก็บรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. สอบถาม ปรีกษาผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ วิชาพลศึกษา
3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับร่างและสร้างข้อคำถาม โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่
 - 3.1 ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา
 - 3.2 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 3.3 ด้านการเรียนการสอน
 - 3.4 ด้านครูผู้สอน
 - 3.5 ด้านการวัดและประเมินผล
4. นำแบบสอบถามฉบับร่างไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไข
5. ปรับปรุงแก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบซ้ำอีกครั้ง
6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบ เพื่อหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีเชิงประจักษ์ (Face Validity)
7. หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักของตัวเลือกในแต่ละข้อ
2. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t - test Independent) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
5. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุปและนำเสนอเป็นรายข้อ
6. กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมาย ดังนี้

n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ การแจกแจงแบบที
(	t - test Independent)
p	แทน ความน่าจะเป็น (Probability)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 นำข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ระหว่างเขตพื้นที่การศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t - test Independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 4 นำข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุป แล้วนำเสนอเป็นรายข้อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 นำข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 400)

ข้อมูล	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เขตพื้นที่การศึกษา	พระนคร	120	30.00
	ธนบุรี	280	70.00
รวม		400	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษาพระนคร จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 เขตพื้นที่ศึกษาธนบุรี จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา (n = 400)

รายการ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. วิชาพลศึกษากำหนดเวลาเรียนได้อย่างเหมาะสม	3.58	.97	มาก
2. จำนวนวิชาพลศึกษาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการ ของนักเรียน	3.48	.93	ปานกลาง
3. เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เรียนตรงกับความสนใจของผู้เรียน	3.56	.99	มาก
4. เนื้อหาวิชาพลศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย	3.83	.86	มาก
5. เนื้อหาวิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ	3.67	.92	มาก
6. วิชาพลศึกษาช่วยสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	4.10	.89	มาก
7. วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	4.21	.75	มาก
8. วิชาพลศึกษาช่วยสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา	4.14	.86	มาก
9. วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม	3.81	.84	มาก
10. วิชาพลศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.08	.91	มาก
รวม	3.84	.56	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รองลงมา คือ วิชาพลศึกษาช่วยสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา และวิชาพลศึกษาช่วยสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.21, 4.14$ และ 4.10 ตามลำดับ)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 400)

รายการ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สถานที่เรียนมีพื้นที่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	3.86	.81	มาก
2. สถานที่เรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก	3.85	.90	มาก
3. สถานที่เรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	3.98	.84	มาก
4. สถานที่เรียนมีความปลอดภัย	3.99	.74	มาก
5. สถานที่เรียนสามารถใช้เรียนได้ทุกฤดูกาล	3.82	.87	มาก
6. อุปกรณ์การเรียนมีความทันสมัย	3.65	.81	มาก
7. อุปกรณ์การเรียนมีสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน	3.49	.78	ปานกลาง
8. อุปกรณ์การเรียนมีการดูแลรักษาเป็นอย่างดี	3.57	.80	มาก
9. อุปกรณ์การเรียนมีการจัดเก็บเรียบร้อย สะดวกต่อการใช้งาน	3.60	.84	มาก
10. บริเวณที่เรียน มีห้องน้ำที่ถูกลักษณะและเพียงพอ	3.29	.92	ปานกลาง
11. บริเวณที่เรียน มีบริการเครื่องดื่มน้ำที่ถูกลักษณะ และเพียงพอ	3.41	.97	ปานกลาง
12. มีห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมและเพียงพอ	3.11	.94	ปานกลาง
13. มีโสตทัศนูปกรณ์ เช่น วีซีดี ดีวีดี สไลด์ ช่วยในการเรียนรู้	3.55	.97	มาก
รวม	3.63	.52	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานที่เรียนมีความปลอดภัย รองลงมา คือ สถานที่เรียนมีแสงสว่างเพียงพอ และสถานที่เรียนมีพื้นที่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ($\bar{X} = 3.99$, 3.98 และ 3.86 ตามลำดับ)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการเรียนการสอน (n = 400)

รายการ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการเรียนการสอนทุกครั้ง	3.68	.89	มาก
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย ของรายวิชา	3.86	.77	มาก
3. มีการอธิบาย และสาธิตทักษะให้นักเรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ	4.08	.82	มาก
4. โดยมากครูผู้สอนมักจะให้ฝึกกีฬาเป็นกลุ่ม / ทีมอยู่เสมอ	3.95	.88	มาก
5. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษามีความสนุกสนาน	4.22	.86	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาทำลายความสามารถ ของนักเรียน	4.08	.82	มาก
7. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษามีความปลอดภัย	3.66	.94	มาก
8. มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาพลศึกษาได้ตาม ความสนใจ	3.74	.89	มาก
9. มีการปลูกฝังให้นักเรียนเกิดคุณธรรม จริยธรรมระหว่าง การเรียนรู้	3.84	.85	มาก
10. นักเรียนสามารถเบิกวัสดุและอุปกรณ์ใช้ได้นอกเวลาเรียน	3.69	.91	มาก
รวม	3.88	.55	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษามีความสนุกสนาน รองลงมา คือ มีการอธิบาย และสาธิตทักษะให้นักเรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ, กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาทำลายความสามารถของนักเรียน และโดยมากครูผู้สอนมักจะให้ฝึกกีฬาเป็นกลุ่ม / ทีมอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.22, 4.08, 4.08$ และ 3.95 ตามลำดับ)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา
2556 ด้านครูผู้สอน (n = 400)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความคิดเห็น			
1. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน สามารถปฏิบัติได้จริง	4.32	.77	มาก
2. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู	4.18	.74	มาก
3. ครูผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ	4.32	.74	มาก
4. ครูผู้สอนมีความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคน	4.12	.93	มาก
5. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา	4.00	.90	มาก
6. ครูผู้สอนมีความสุภาพเรียบร้อยในการสอน	4.05	.85	มาก
7. ครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน	4.06	.86	มาก
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการดูแลชั้นเรียน	4.00	.85	มาก
9. ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนทุกคน	4.12	.82	มาก
10. ครูผู้สอนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีกับนักเรียน	4.10	.90	มาก
รวม	4.13	.65	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านครูผู้สอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน สามารถปฏิบัติได้จริง, ครูผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ รองลงมา คือ ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู, ครูผู้สอนมีความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคน และครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนทุกคน ($\bar{X} = 4.32, 4.32, 4.18, 4.12$ และ 4.12 ตามลำดับ)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการวัดและประเมินผล (n = 400)

รายการ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ชี้แจงวิธีการประเมินผล เกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.04	.87	มาก
2. อธิบายวิธีทดสอบที่ชัดเจนก่อนการทดสอบ	4.10	.82	มาก
3. มีวิธีการทดสอบด้านความรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.97	.80	มาก
4. มีการทดสอบด้านความรู้ที่ครอบคลุมกับเนื้อหาวิชาทั้งหมด	3.94	.83	มาก
5. แบบทดสอบทักษะกีฬาสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	3.98	.84	มาก
6. แบบทดสอบทักษะกีฬาเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของนักเรียน	4.05	.83	มาก
7. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	4.06	.78	มาก
8. มีการเก็บคะแนนจิตพิสัยจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การแต่งกาย การตรงต่อเวลา	4.11	.87	มาก
9. เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่	4.33	.80	มาก
10. นักเรียนรู้สึกได้ว่าการประเมินผลวิชาพลศึกษามีความยุติธรรม ตรงไปตรงมา	4.16	.88	มาก
รวม	4.07	.58	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่ รองลงมา คือ นักเรียนรู้สึกได้ว่าการประเมินผลวิชาพลศึกษามีความยุติธรรม ตรงไปตรงมาและมีการเก็บคะแนนจิตพิสัยจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การแต่งกาย การตรงต่อเวลา ($\bar{X} = 4.33, 4.16$ และ 4.11 ตามลำดับ)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 (n = 400)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความคิดเห็น			
ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา	3.84	.56	มาก
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.63	.52	มาก
ด้านการเรียนการสอน	3.88	.55	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.13	.65	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.07	.58	มาก
รวม	3.91	.58	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร (n = 120)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความคิดเห็น			
1. วิชาพลศึกษากำหนดเวลาเรียนได้อย่างเหมาะสม	3.49	.98	ปานกลาง
2. จำนวนวิชาพลศึกษาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน	3.53	.85	มาก
3. เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เรียนตรงกับความสนใจของผู้เรียน	3.63	.96	มาก
4. เนื้อหาวิชาพลศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย	3.83	.95	มาก
5. เนื้อหาวิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ	3.88	.97	มาก
6. วิชาพลศึกษาช่วยสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	3.98	.88	มาก
7. วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	4.19	.80	มาก
8. วิชาพลศึกษาช่วยสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา	4.18	.82	มาก
9. วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม	3.78	.83	มาก
10. วิชาพลศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.23	.80	มาก
รวม	3.84	.61	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วิชาพลศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รองลงมา คือ วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และวิชาพลศึกษาช่วยสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ($\bar{X} = 4.23, 4.19$ และ 4.18 ตามลำดับ)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร (n = 120)

รายการ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สถานที่เรียนมีพื้นที่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	3.91	.95	มาก
2. สถานที่เรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก	3.82	.99	มาก
3. สถานที่เรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	3.93	.91	มาก
4. สถานที่เรียนมีความปลอดภัย	3.83	.78	มาก
5. สถานที่เรียนสามารถใช้เรียนได้ทุกฤดูกาล	3.84	.88	มาก
6. อุปกรณ์การเรียนมีความทันสมัย	3.61	.88	มาก
7. อุปกรณ์การเรียนมีสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน	3.58	.87	มาก
8. อุปกรณ์การเรียนมีการดูแลรักษาเป็นอย่างดี	3.73	.94	มาก
9. อุปกรณ์การเรียนมีการจัดเก็บเรียบร้อย สะดวกต่อการใช้งาน	3.70	.85	มาก
10. บริเวณที่เรียน มีห้องน้ำที่ถูกลักษณะและเพียงพอ	3.58	.98	มาก
11. บริเวณที่เรียน มีบริการเครื่องดื่มน้ำที่ถูกลักษณะ และเพียงพอ	3.58	.98	มาก
12. มีห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมและเพียงพอ	3.55	.94	มาก
13. มีสื่อทัศนูปกรณ์ เช่น วีซีดี ดีวีดี สไลด์ ช่วยในการเรียนรู้	3.70	.91	มาก
รวม	3.66	.58	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานที่เรียนมีแสงสว่างเพียงพอ รองลงมา คือ สถานที่เรียนมีพื้นที่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน และสถานที่เรียนสามารถใช้เรียนได้ทุกฤดูกาล ($\bar{X} = 3.93, 3.91$ และ 3.84 ตามลำดับ)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร (n = 120)

รายการ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการเรียนการสอนทุกครั้ง	3.74	.91	มาก
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย ของรายวิชา	3.91	.83	มาก
3. มีการอธิบาย และสาธิตทักษะให้นักเรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ	3.90	.88	มาก
4. โดยมากครูผู้สอนมักจะให้ฝึกกีฬาเป็นกลุ่ม / ทีมอยู่เสมอ	3.84	.91	มาก
5. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษามีความสนุกสนาน	4.09	.86	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาทำลายความสามารถ ของนักเรียน	3.90	.90	มาก
7. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษามีความปลอดภัย	3.62	.98	มาก
8. มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาพลศึกษาได้ตาม ความสนใจ	3.82	.79	มาก
9. มีการปลูกฝังให้นักเรียนเกิดคุณธรรม จริยธรรมระหว่าง การเรียนรู้	3.77	.91	มาก
10. นักเรียนสามารถเบิกวัสดุและอุปกรณ์ใช้ได้นอกเวลาเรียน	3.73	.98	มาก
รวม	3.83	.58	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษามีความสนุกสนาน รองลงมา คือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของรายวิชา, มีการอธิบาย และสาธิตทักษะให้นักเรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ และกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาทำลายความสามารถของนักเรียน ($\bar{X} = 4.09, 3.91, 3.90$ และ 3.90 ตามลำดับ)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านครูผู้สอน จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร (n = 120)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความคิดเห็น			
1. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน สามารถปฏิบัติได้จริง	4.40	.83	มาก
2. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู	4.17	.80	มาก
3. ครูผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ	4.30	.81	มาก
4. ครูผู้สอนมีความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคน	4.16	.93	มาก
5. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา	3.97	.93	มาก
6. ครูผู้สอนมีความสุภาพเรียบร้อยในการสอน	4.00	.85	มาก
7. ครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน	3.98	.89	มาก
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการดูแลชั้นเรียน	4.02	.92	มาก
9. ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนทุกคน	4.09	.89	มาก
10. ครูผู้สอนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีกับนักเรียน	4.10	.91	มาก
รวม	4.12	.68	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านครูผู้สอน จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน สามารถปฏิบัติได้จริง รองลงมา คือ ครูผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ และครูผู้สอนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู ($\bar{X} = 4.40, 4.30$ และ 4.17 ตามลำดับ)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร (n = 120)

รายการ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ชี้แจงวิธีการประเมินผล เกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.09	.94	มาก
2. อธิบายวิธีทดสอบที่ชัดเจนก่อนการทดสอบ	3.96	.96	มาก
3. มีวิธีการทดสอบด้านความรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.75	.84	มาก
4. มีการทดสอบด้านความรู้ที่ครอบคลุมกับเนื้อหาวิชาทั้งหมด	3.83	.91	มาก
5. แบบทดสอบทักษะกีฬาสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	3.85	.89	มาก
6. แบบทดสอบทักษะกีฬาเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของนักเรียน	3.88	.90	มาก
7. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	4.22	.83	มาก
8. มีการเก็บคะแนนจิตพิสัยจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การแต่งกาย การตรงต่อเวลา	4.35	.77	มาก
9. เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่	4.26	.86	มาก
10. นักเรียนรู้สึกได้ว่าการประเมินผลวิชาพลศึกษามีความยุติธรรม ตรงไปตรงมา	4.12	.91	มาก
รวม	4.03	.63	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีการเก็บคะแนนจิตพิสัยจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การแต่งกาย การตรงต่อเวลา รองลงมา คือ เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่ และมีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ($\bar{X} = 4.35, 4.26$ และ 4.22 ตามลำดับ)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร (n = 120)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความคิดเห็น			
ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา	3.84	.61	มาก
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.66	.58	มาก
ด้านการเรียนการสอน	3.83	.58	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.12	.68	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.03	.63	มาก
รวม	3.90	.61	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาพระนคร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษานบุรี (n = 280)

รายการ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. วิชาพลศึกษากำหนดเวลาเรียนได้อย่างเหมาะสม	3.64	.94	มาก
2. จำนวนวิชาพลศึกษาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการ ของนักเรียน	3.45	.97	ปานกลาง
3. เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เรียนตรงกับความสนใจของผู้เรียน	3.56	.97	มาก
4. เนื้อหาวิชาพลศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย	3.83	.82	มาก
5. เนื้อหาวิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ	3.57	.89	มาก
6. วิชาพลศึกษาช่วยสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	4.22	.78	มาก
7. วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	4.22	.73	มาก
8. วิชาพลศึกษาช่วยสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา	4.12	.88	มาก
9. วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม	3.83	.84	มาก
10. วิชาพลศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.09	.87	มาก
รวม	3.85	.54	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษานบุรี โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วิชาพลศึกษาช่วยสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ, วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รองลงมา คือ วิชาพลศึกษาช่วยสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา และ วิชาพลศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.22, 4.22, 4.12$ และ 4.09 ตามลำดับ)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษานบุรี (n = 280)

รายการ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. สถานที่เรียนมีพื้นที่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	3.84	.75	มาก
2. สถานที่เรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก	3.86	.86	มาก
3. สถานที่เรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.00	.81	มาก
4. สถานที่เรียนมีความปลอดภัย	4.06	.72	มาก
5. สถานที่เรียนสามารถใช้เรียนได้ทุกฤดูกาล	3.87	.79	มาก
6. อุปกรณ์การเรียนมีความทันสมัย	3.67	.78	มาก
7. อุปกรณ์การเรียนมีสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน	3.45	.74	ปานกลาง
8. อุปกรณ์การเรียนมีการดูแลรักษาเป็นอย่างดี	3.54	.69	มาก
9. อุปกรณ์การเรียนมีการจัดเก็บเรียบร้อย สะดวกต่อการใช้งาน	3.56	.83	มาก
10. บริเวณที่เรียน มีห้องน้ำที่ถูกลักษณะและเพียงพอ	3.22	.82	ปานกลาง
11. บริเวณที่เรียน มีบริการเครื่องดื่มน้ำที่ถูกลักษณะและเพียงพอ	3.38	.92	ปานกลาง
12. มีห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมและเพียงพอ	3.06	.85	ปานกลาง
13. มีสื่อทัศนูปกรณ์ เช่น วีซีดี ดีวีดี สไลด์ ช่วยในการเรียนรู้	3.48	.99	ปานกลาง
รวม	3.62	.49	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษานบุรี โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานที่เรียนมีความปลอดภัย รองลงมา คือ สถานที่เรียนมีแสงสว่างเพียงพอ และสถานที่เรียนสามารถใช้เรียนได้ทุกฤดูกาล ($\bar{X} = 4.06, 4.00$ และ 3.87 ตามลำดับ)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษานบุรี (n = 280)

รายการ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการเรียนการสอนทุกครั้ง	3.65	.88	มาก
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย ของรายวิชา	3.83	.75	มาก
3. มีการอธิบาย และสาธิตทักษะให้นักเรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ	4.15	.79	มาก
4. โดยมากครูผู้สอนมักจะให้ฝึกกีฬาเป็นกลุ่ม / ทีมอยู่เสมอ	4.00	.87	มาก
5. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษามีความสนุกสนาน	4.28	.86	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาทำลายความสามารถ ของนักเรียน	4.16	.77	มาก
7. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษามีความปลอดภัย	3.68	.92	มาก
8. มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาพลศึกษาได้ตาม ความสนใจ	3.70	.92	มาก
9. มีการปลูกฝังให้นักเรียนเกิดคุณธรรม จริยธรรมระหว่าง การเรียนรู้	3.87	.83	มาก
10. นักเรียนสามารถเบิกวัสดุและอุปกรณ์ใช้ได้นอกเวลาเรียน	3.68	.88	มาก
รวม	3.90	.54	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการเรียนการสอน จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษานบุรี โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษามีความสนุกสนาน รองลงมา คือ กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาทำลายความสามารถของนักเรียน และมีการอธิบาย และสาธิตทักษะให้นักเรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.28, 4.16$ และ 4.15 ตามลำดับ)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านครูผู้สอน จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษานบุรี (n = 280)

รายการ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน สามารถปฏิบัติได้จริง	4.29	.74	มาก
2. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู	4.18	.72	มาก
3. ครูผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ	4.33	.71	มาก
4. ครูผู้สอนมีความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคน	4.10	.93	มาก
5. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา	4.01	.89	มาก
6. ครูผู้สอนมีความสุภาพเรียบร้อยในการสอน	4.06	.86	มาก
7. ครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน	4.10	.84	มาก
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการดูแลชั้นเรียน	3.99	.83	มาก
9. ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนทุกคน	4.14	.80	มาก
10. ครูผู้สอนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีกับนักเรียน	4.10	.89	มาก
รวม	4.13	.64	มาก

จากตาราง 18 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านครูผู้สอน จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษานบุรี โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ครูผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ รองลงมา คือ ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน สามารถปฏิบัติได้จริง และครูผู้สอนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู ($\bar{X} = 4.33, 4.29$ และ 4.18 ตามลำดับ)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษานบุรี (n = 280)

รายการ ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ชี้แจงวิธีการประเมินผล เกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.02	.83	มาก
2. อธิบายวิธีทดสอบที่ชัดเจนก่อนการทดสอบ	4.16	.74	มาก
3. มีวิธีการทดสอบด้านความรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.07	.77	มาก
4. มีการทดสอบด้านความรู้ที่ครอบคลุมกับเนื้อหาวิชาทั้งหมด	3.99	.79	มาก
5. แบบทดสอบทักษะกีฬาสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.03	.82	มาก
6. แบบทดสอบทักษะกีฬาเหมาะสมกับพัฒนาการตามวัยของนักเรียน	4.13	.78	มาก
7. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	3.99	.75	มาก
8. มีการเก็บคะแนนจิตพิสัยจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การแต่งกาย การตรงต่อเวลา	4.00	.89	มาก
9. เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่	4.35	.77	มาก
10. นักเรียนรู้สึกได้ว่าการประเมินผลวิชาพลศึกษามีความยุติธรรม ตรงไปตรงมา	4.17	.87	มาก
รวม	4.09	.56	มาก

จากตาราง 19 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษานบุรี โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่ รองลงมา คือ นักเรียนรู้สึกได้ว่าการประเมินผลวิชาพลศึกษามีความยุติธรรม ตรงไปตรงมา และอธิบายวิธีทดสอบที่ชัดเจนก่อนการทดสอบ ($\bar{X} = 4.35$, 4.17 และ 4.16 ตามลำดับ)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี (n = 280)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความคิดเห็น			
ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา	3.85	.54	มาก
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.62	.49	มาก
ด้านการเรียนการสอน	3.90	.54	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.13	.64	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.09	.56	มาก
รวม	3.92	.55	มาก

จากตาราง 20 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t - test Independent) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตาราง 21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา

รายการ	พระนคร		ธนบุรี		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา	3.84	.61	3.85	.54	0.22	0.83
ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.66	.58	3.62	.49	-0.78	0.44
ด้านการเรียนการสอน	3.83	.58	3.90	.54	1.14	0.26
ด้านครูผู้สอน	4.12	.68	4.13	.64	0.17	0.87
ด้านการวัดและประเมินผล	4.03	.63	4.09	.56	0.97	0.33
รวม	3.90	.61	3.92	.55	0.34	0.55

จากตาราง 21 แสดงว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาพระนครกับเขตพื้นที่การศึกษาธนบุรี ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา

- 1.1 เป็นหลักสูตรที่ดีเข้าใจง่าย เพราะได้ลงมือฝึกปฏิบัติเรียนรู้ในตนเอง (n = 38)
- 1.2 อยากให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนวิชากีฬาต่างๆ ได้ตามความชอบของ

ตนเอง (n = 25)

- 1.3 อยากให้หลักสูตรมีเนื้อหาฝึกปฏิบัติมากกว่าเนื้อหาทฤษฎี (n = 9)

2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

- 2.1 โรงเรียนควรมีการตรวจสอบอุปกรณ์กีฬาต่างๆ ว่าชำรุดหรือไม่ (n = 29)
- 2.2 ควรมีสื่อเกี่ยวกับกีฬาต่างๆ ที่นักเรียนสนใจ ให้ยืมเพื่อนำไปศึกษา (n = 27)
- 2.3 ควรมีการจัดระบบในการยืมอุปกรณ์กีฬาที่สะดวกและรวดเร็ว (n = 15)

3. ด้านการเรียนการสอน

3.1 โรงเรียนควรจัดให้มีเวลาเรียนวิชาพลศึกษามากกว่านี้ เนื่องจากในแต่ละกีฬามีทักษะหลายๆ อย่างซึ่งต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ (n = 42)

3.2 ควรมีการจัดกิจกรรมการสอนให้หลากหลาย ทำท่ายความสามารถ และมีความสนุกสนานมากกว่านี้ (n = 17)

- 3.3 เมื่อได้เรียนวิชาพลศึกษาแล้วทำให้สามารถปฏิบัติทักษะได้ดีขึ้น (n = 6)

4. ด้านครูผู้สอน

- 4.1 ควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการสอบปฏิบัติทักษะ (n = 15)

- 4.2 ควรมีความยุติธรรมในการสอนและการสอบของนักเรียน (n = 12)

4.3 ควรมีการดูแลอย่างใกล้ชิดสำหรับนักเรียนที่ฝึกปฏิบัติทักษะกีฬาต่างๆ ไม่ได้เพื่อปรับปรุงแก้ไขได้อย่างถูกต้อง (n = 3)

5. ด้านการวัดและประเมินผล

- 5.1 โรงเรียนควรมีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนและตรงไปตรงมา (n = 17)

- 5.2 ควรให้นักเรียนได้มีการประเมินผลตัวเอง (n = 16)

- 5.3 ควรมีการประเมินผลจากสภาพความเป็นจริง (n = 7)

- 5.4 ควรมีการประเมินผลที่ไม่ยากเกินความสามารถของนักเรียน (n = 1)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษา ระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาพระนครกับเขตพื้นที่การศึกษารนบุรี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 400 คน เป็นนักเรียนที่อยู่เขตพื้นที่การศึกษาพระนคร 120 คน นักเรียนที่อยู่เขตพื้นที่การศึกษารนบุรี 280 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Random Sampling) จากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) ที่ประชากร 15,834 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 375 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลนักเรียน จำนวน 400 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิวิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับใด แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักของตัวเลือกในแต่ละข้อ

2. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา โดยการทดสอบค่าที (t - test Independent) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

5. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุปและนำเสนอเป็นรายข้อ

6. กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ได้แก่ เขตพื้นที่การศึกษา พระนคร จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 เขตพื้นที่การศึกษานครบุรี จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วิชาพลศึกษาช่วยให้ให้นักเรียนพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รองลงมา คือ วิชาพลศึกษาช่วยสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา และวิชาพลศึกษาช่วยสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.21, 4.14$ และ 4.10 ตามลำดับ)

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานที่เรียนมีความปลอดภัย รองลงมา คือ สถานที่เรียนมีแสงสว่างเพียงพอ และสถานที่เรียนมีพื้นที่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ($\bar{X} = 3.99, 3.98$ และ 3.86 ตามลำดับ)

4. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษามีความสนุกสนาน รองลงมา คือ มีการอธิบาย และสาธิตทักษะให้นักเรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ, กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาท้าทายความสามารถของนักเรียน และโดยมากครูผู้สอนมักจะทำให้ฝึกกีฬาเป็นกลุ่ม / ทีมอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.22, 4.08, 4.08$ และ 3.95 ตามลำดับ)

5. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านครูผู้สอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน สามารถปฏิบัติได้จริง, ครูผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ รองลงมา คือ ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู, ครูผู้สอนมีความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคน และครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนทุกคน ($\bar{X} = 4.32, 4.32, 4.18, 4.12$ และ 4.12 ตามลำดับ)

6. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่ รองลงมา คือ นักเรียนรู้สึกได้ว่าการประเมินผลวิชาพลศึกษามีความยุติธรรม ตรงไปตรงมา และมีการเก็บคะแนนจิตพิสัยจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน เช่น การแต่งกาย การตรงต่อเวลา ($\bar{X} = 4.33, 4.16$ และ 4.11 ตามลำดับ)

7. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$)

8. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาพระนครกับเขตพื้นที่การศึกษาธนบุรี ไม่แตกต่างกัน

9. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา

เป็นหลักสูตรที่ดีเข้าใจง่าย เพราะได้ลงมือฝึกปฏิบัติเรียนรู้ในตนเอง อยากให้หลักสูตรมีเนื้อหาฝึกปฏิบัติมากกว่าเนื้อหาทฤษฎี และอยากให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนวิชากีฬาต่างๆ ได้ตามความชอบของตนเอง

ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

โรงเรียนควรมีการตรวจสอบอุปกรณ์กีฬาต่างๆ ว่าชำรุดหรือไม่ ควรจะมีสื่อเกี่ยวกับกีฬาต่างๆ ที่นักเรียนสนใจ ไว้ให้ยืมเพื่อนำไปศึกษา และควรมีการจัดระบบในการยืมอุปกรณ์กีฬาที่สะดวกและรวดเร็ว

ด้านการเรียนการสอน

โรงเรียนควรจัดให้มีเวลาเรียนวิชาพลศึกษามากกว่านี้ เนื่องจากในแต่ละกีฬามีทักษะหลายๆ อย่างซึ่งต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ ควรมีการจัดกิจกรรมการสอนให้หลากหลาย ทำความสามารรถ และมีความสนุกสนานมากกว่านี้ และเมื่อได้เรียนวิชาพลศึกษาแล้วทำให้สามารถปฏิบัติทักษะได้ดีขึ้น

ด้านครูผู้สอน

ครูผู้สอนควรแจ้งให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนจะมีการสอบปฏิบัติทักษะครูผู้สอน ควรมีความยุติธรรมในการสอนและการสอบของนักเรียน และครูผู้สอนควรมีการดูแลอย่างใกล้ชิดสำหรับนักเรียนที่ฝึกปฏิบัติทักษะกีฬาต่างๆ ไม่ได้ เพื่อปรับปรุงแก้ไขได้อย่างถูกต้อง

ด้านการวัดและประเมินผล

โรงเรียนควรมีเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจนและตรงไปตรงมา ควรมีการประเมินผลที่ไม่ยากเกินความสามารถของนักเรียน ควรมีการประเมินผลจากสภาพความเป็นจริง และควรให้นักเรียนได้มีการประเมินผลตัวเอง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 พบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนให้ความสนใจ และเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณค่าในการพัฒนาให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมถึงด้านทักษะกีฬาและเจตคติที่ดี เช่น ช่วยสร้างเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา และมิตรภาพอันดีกับผู้อื่น พร้อมทั้งการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา วิชาพลศึกษาช่วยสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 เห็นความสำคัญของเนื้อหาวิชาพลศึกษาที่จะช่วยเพิ่มพูนและมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการครบทุกด้าน ตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 2) กล่าวว่า เมื่อนักเรียนได้มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้ว นักเรียนจะมีพัฒนาการทั้ง 5 ด้านต่างๆ ต่อไปพร้อมๆ กัน คือ การพัฒนาทางด้านร่างกาย ทำให้ร่างกายมีความแข็งแรง สุขภาพดี การพัฒนาด้านทักษะ ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้และนำกีฬาไปเล่นในเวลาว่างด้วยความสนุกสนานได้ การพัฒนาด้านความรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการเบื้องต้นของการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย สามารถเล่นกีฬาและออกกำลังกายด้วยความปลอดภัย การพัฒนาด้านคุณธรรม ทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความรักและความสามัคคีกัน มีน้ำใจนักกีฬา การพัฒนาด้านเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและกีฬา ตลอดจนการออกกำลังกาย ทำให้มีการเล่นกีฬาตามอุดมคติของการออกกำลังกายเป็นประจำทุกวัน และที่สำคัญพลศึกษาเป็นกิจกรรมทางกายที่ช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิตใจและคุณภาพชีวิต ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน

1.2 ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง สถานที่เรียนมีความปลอดภัย และอุปกรณ์การเรียนมีความทันสมัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีสถานที่ในการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐาน และมีอุปกรณ์ที่ทันสมัย ทำให้มีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ทวีสิทธิ์ สิทธิกร (2531: 55) กล่าวว่า การพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งของโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ กล่าวกันว่า การเลือกที่ตั้งของโรงเรียนต้องสอดคล้องกับ ความต้องการทางการศึกษา มีลักษณะทางกายภาพที่สมบูรณ์ สามารถปรับปรุงและพัฒนาที่ดิน ได้โดยง่าย มีสิ่งแวดล้อมที่ดีสวยงาม และเอื้อต่อการเรียนการสอน จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาท้องถิ่น และความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนได้ง่าย และสอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 232 - 246) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนหรือการใช้หลักสูตรพลศึกษา จะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยประกอบหลายๆ ด้าน เช่น ประสิทธิภาพของครู การใช้วิธีสอน และปัจจัยอื่นๆ อีก คือ วัสดุ อุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างจากวิชาอื่นๆ ครูพลศึกษา และผู้บริหารโรงเรียน จึงควรได้สำรวจปัจจัย และสภาพการณ์ในโรงเรียน ว่ามีมากน้อยเพียงใด เหมาะสมหรือไม่อย่างไร ถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอก็จะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

1.3 ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษามีความสนุกสนาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วิธีการที่ครูจัด กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นเหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ และท้าทายความสามารถของ นักเรียน จึงทำให้กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาเกิดความสนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 264) กล่าวว่า ลำดับและขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาประกอบไปด้วยหลักการที่สำคัญ คือ กระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายและ จิตใจ คือ กระบวนการของ การเตรียมร่างกายและจิตใจของนักเรียนทุกครั้งก่อนที่จะมีการเรียนการ สอนวิชาพลศึกษา กระบวนการสร้างความเข้าใจและความสามารถในการปฏิบัติในสิ่งที่เรียนได้ เป็น กระบวนการที่ครูช่วยให้ให้นักเรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญในสิ่งที่จะเรียน เช่น หลักการ วิธีการ เห็นคุณค่า และประโยชน์กิจกรรมที่จะสอน สามารถปฏิบัติและลงเล่นได้ด้วยความปลอดภัย และ ด้วยความสนุกสนาน ทั้งนี้รวมทั้งระเบียบ กติกาการเล่นหรือข้อตกลงอื่นๆ กระบวนการปฏิบัติจริง เพื่อความสนุกสนาน นับว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพราะ เป็นกระบวนการที่จะทำให้นักเรียนได้มีโอกาสทำสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้วในกระบวนการก่อน มาใช้ เล่นเพื่อความสนุกสนานในสภาพการณ์จริง ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้จริง ได้มีประสบการณ์ จริง และได้พัฒนาในด้านต่างๆ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ กระบวนการสรุป ประเมินผล และสรุปปฏิบัติ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการเรียนการสอนที่ครูจะได้สรุป และประเมินผลการเรียน การสอนที่ผ่านมาให้นักเรียนได้ทราบ เพื่อปรับปรุงสิ่งที่ยังไม่ดีให้ดีขึ้นหรือสิ่งที่ดีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น ต่อไปอีก

1.4 ด้านครูผู้สอน โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน เรื่อง ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน สามารถปฏิบัติได้จริง และครูผู้สอนแต่งกาย เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีการนำความรู้ใหม่มาเพิ่มเติมในชั่วโมงเรียน และมีบุคลิกภาพที่ทำให้นักเรียนมีความสนุก สนานในการเรียน ที่สำคัญเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน ซึ่งครูผู้สอนควรมีสภาพแข็งแรง ร่างกาย แข็งแรง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา และสามารถให้คำที่ปรึกษาแก่นักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 40) กล่าวว่า คุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่าเป็นผู้มี ความรู้ในวิชาพลศึกษา วิชาชีพ และวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นผู้มีความศรัทธาในวิชาชีพ มีความ รับผิดชอบสูง เป็นผู้มีความประพฤติดี มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีคุณธรรม จิตใจโอบอ้อมอารี มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ บุคลิกลักษณะครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จึง เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 168) กล่าวว่า บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษาในภาพรวมว่า เป็นผู้ มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ เป็นผู้มีความสามารถพิเศษในการสอน การฝึกปฏิบัติและมีส่วนร่วมใน กีฬาได้หลายประเภท มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป เป็นผู้แต่งกายสะอาด เรียบร้อยเหมาะกับสถานที่ ครูพลศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนได้ มีบุคลิกลักษณะเป็นผู้นำ และมีคุณธรรม

1.5 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การวัดและประเมินผลของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีความโปร่งใส ยุติธรรม มีระบบที่ชัดเจนสอดคล้องกับวิชาที่เรียน มีการวัดทักษะ ผลสัมฤทธิ์ และพฤติกรรมหลัง การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนได้อย่างสมบูรณ์ เป็นประโยชน์แก่นักเรียน และครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 391) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา คือ การหาปริมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตามหลักการ และกระบวนการของการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาตามสาระ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ แล้วนำผลของ พัฒนาการที่วัดได้นั้น มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐาน หรือคุณภาพอย่างอื่น ที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่แล้วมานั้น ดีหรือไม่ดี ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาส่วนมากมักกระทำ การให้คะแนนนักเรียนหลังจากเรียนจบรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา หรือเรียนจบแต่ละหลักสูตร การเรียนเรียบร้อยแล้ว

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 ระหว่างเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา กับเขตพื้นที่การศึกษานครบุรี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยากับนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษานครบุรี ได้รับประสบการณ์ จากการเรียนรู้วิชาพลศึกษาที่คล้ายคลึงกันหรือเหมือนกันทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ความมุ่ง หมาย และเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเรียนการสอน ด้าน ครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล จึงทำให้นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมเป็นไปในลักษณะ เดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สนธิภา แก้วสนิท (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนในเครือคณะภคินี เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียน อัสสัมชัญคอนแวนต์ โรงเรียนเซนต์คาทาลีนคอนแวนต์ โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนแวนต์ และโรงเรียน เซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนแวนต์ มีความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาด้านจุดมุ่งหมายของวิชา ด้าน เนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัด วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและการประเมินผล และรวมทุกด้าน ไม่ แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของแต่ละด้านพบว่า รายข้อจำนวนวิชาพลศึกษาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหา และรายข้ออุปกรณ์การเรียนมีสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน รายข้อบริเวณที่เรียนมีห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะและเพียงพอ รายข้อบริเวณที่เรียนมีบริการเครื่องดื่มน้ำที่ถูกสุขลักษณะและเพียงพอ และรายข้อมีห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมและเพียงพอ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครูผู้สอน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ควรพิจารณาปรับปรุงเพื่อให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ผู้บริหาร หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครูผู้สอน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ควรนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงส่งเสริม และพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในทุกๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อให้การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 2

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กรรณิการ์ ชูติพงศ์ศาศวัต. (2544). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ ของสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. สุขศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษณะ แซ่มเงิน. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรรยาศักดิ์ เบญจมาตย์. (2551). ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์. (2542). ทศนคติความเชื่อพฤติกรรมวัดการพยากรณ์และเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.
- จารุวรรณ บุญรอด. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใน โรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548. ปรินิพนธ์ กศ.ม. พลศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์พิมพ์ พลพงษ์. (2531). หลักการและการบริหารพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนวัฒน์ ศรีพุ่มบาง. (2547). ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546 ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญณรงค์ คำเพชร. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 ปรินิพนธ์ กศ.ม. พลศึกษา. กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทนต์ศักดิ์ ทองศรีสุข. (2548). ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชามวยไทย. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ทศนา แคมมณี. (2545). กระบวนการเรียนรู้ ความหมาย แนวทางการพัฒนาและปัญหาข้อใจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีสิทธิ์ สิทธิกร. (2531). หลักและการจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: อักษรพัฒนา.
- ธีระพร อวรรณโณ. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิรชา ทองธรรมชาติ. (2544). กลยุทธ์การฝึกอบรมและวิทยาการในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.
- บุญชู กลับทุ่ง. (2548). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญส่ง โกสะ. (2542). วิจัยทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.
- . (2547). การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.
- ประกิต รักษาจิเจริญ. (2548). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประสิทธิ์ ผลพุกษา. (2546). ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา กลิ่นรัตน์. (2536). สุวิชาชีพพลศึกษาและธุรกิจกีฬา. ขอนแก่นการพิมพ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2545). การจัดการและการบริหารอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พิชิต ภูติจันทร์. (2547). การทดสอบและการประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2536). การทดสอบและการประเมินผลพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไพฑูรย์ จัยสิน. (2530). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2531). วิจัย. กรุงเทพฯ: งานส่งเสริมและตำรา กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภักดี บุญกิจ. (2548). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ในเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2547 ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ลาวัลย์ จักรานุวัฒน์. (2540). *ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโทภาคพิเศษ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐเขตกรุงเทพมหานครต่อการจัดการศึกษาภาคพิเศษ*. ปริญญาโท กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). *เอกสารการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- วิชัย ตันศิริ. (2550). *อุดมการณ์ทางการศึกษาทฤษฎีและภาคปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ์ ลิ้มอักษร. (2543). *จิตวิทยาการศึกษา*. สงขลา: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). *หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2548). *ปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรัณย์ พงษ์รัตนากุล. (2549). *ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และอาจารย์นิเทศก์ที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2548*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). *เจตคติ*. กรุงเทพฯ: รุ่งวัฒนา.
- สาคร ศิริจันทร์. (2550). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2540). *สารนารู้เกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ*. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ.
- สมคิด ชิตประสงค์. (2535). *หลักการสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สนธิภา แก้วสนิท. (2546). *ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณ เอียดฤทธิ์. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- Beaver, Mary Guy. (2000). A Survey of Physical Education Program in the Community Colleges of North Carolina. *Dissertation Abstracts International*. 61 - 10A.
- Best, J. W. (1977). *Research in Education*. 3rd ed. New Jersey: Prentice - Hall.
- Bucher, Charles A. (1972). *Foundation of Physical Education*. 6th ed. Saint Louis: The C.V. Mosby.
- Cannon, Robert; & Newble. (2000). *A Handbook for Teacher in Universities & Colleges : A Guide to Improving Teaching Methods*. 4th ed. London: Kogan.
- Chen, A; & Chen, B. (2004). A web of Achieving in Physical Education : Goal, Interest, Outside - School Activity and Learning. *Learning and Individual Differences*. 14(3): 169 - 182.
- Kokkonen, A; & Juha, C. (2003). Physical Education: Behavioral Sciences. *Dissertation Abstracts International*. 148.
- Mayer, Sarah Michelle. (2005). Assessment of Physical Education Program in Elementary Schools. *Dissertation Abstracts International*. 43(01): 36.
- Morris, Charles G. (1990). *Psychology : An Introduction*. New Jersey: Prentice - Hall.
- Ommundsen, Y. (2001). Self - Handicapping Strategies in Physical Classes. The Influence of Implicit Theories of The Nature of Ability and Achievement Goals. *Psychology of Sport & Exercise*. 2, 139 - 156.
- Oskamp, Stuart. (1997). *Attitudes and Opinions*. New Jersey: Englewood cliffs Prentice Hall.
- Parrilla Esquilin, Jesus M. (2005). Teachers Attitudes Concerning their Preparation, Acceptance, and Use of Computer Technology in Physical Education Classes in Junior High School of the Fajardo Educational Region, Puerto Rico. *Dissertation Abstracts International*. 65(10): 3645 - A.
- Ping, Xiang. (2001). Conception of Ability and Achievement Goals in Physical Education: Comparisons of American and Chinese Students. *Contemporary Educational Psychology*. 26, 348 - 365.
- Thurstone, L. L. (1977). *Attitude Can be Measured: Theory and Measurement*. New York: John Wiley & Sons.
- Triandis, Harry C. (1971). *Attitude and Change*. New York: John Wiley & Sons Webster's New Twentieth Century. (1998). *Dictionary*. New York: World Publishing.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง **ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556**

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2556 แบบสอบถามมี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมายและเนื้อหาวิชา
2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
3. ด้านการเรียนการสอน
4. ด้านครูผู้สอน
5. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended)

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามจึงไม่ได้รับผลกระทบใดๆ จากการตอบแบบสอบถามนี้ จึงขอความกรุณาอ่านและตอบแบบสอบถามนี้ทุกข้อจากความคิดเห็นของนักเรียนอย่างแท้จริง และขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มา ณ โอกาสนี้

กิตติศักดิ์ บุตรตามา

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความและระดับที่ตรงกับความคิดเห็นที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

นักเรียนศึกษาอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาใด

☐

เขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา

☐

เขตพื้นที่การศึกษานครปฐม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

มากที่สุด หมายถึง นักเรียนมี ความคิดเห็นกับข้อคำถามนั้นในระดับมากที่สุด
 มาก หมายถึง นักเรียนมี ความคิดเห็นกับข้อคำถามนั้นในระดับมาก
 ปานกลาง หมายถึง นักเรียนมี ความคิดเห็นกับข้อคำถามนั้นในระดับปานกลาง
 น้อย หมายถึง นักเรียนมี ความคิดเห็นกับข้อคำถามนั้นในระดับน้อย
 น้อย ที่สุด หมายถึง นักเรียนมี ความคิดเห็นกับข้อคำถามนั้นในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง ด้านครูผู้สอน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0. มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน	✓				

จากตัวอย่าง แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อครูผู้สอนว่ามีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานมากที่สุด

1. ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. วิชาพลศึกษากำหนดเวลาเรียนได้อย่างเหมาะสม					
2. จำนวนวิชาพลศึกษาที่เปิดสอนเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน					
3. เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เรียนตรงกับความสนใจของผู้เรียน					
4. เนื้อหาวิชาพลศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย					
5. เนื้อหาวิชาพลศึกษามีความสำคัญเท่ากับวิชาอื่นๆ					
6. วิชาพลศึกษาช่วยสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ					
7. วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียนพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา					
8. วิชาพลศึกษาช่วยสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา					
9. วิชาพลศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรม					
10. วิชาพลศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					

2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สถานที่เรียนมีพื้นที่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
2. สถานที่เรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก					
3. สถานที่เรียนมีแสงสว่างเพียงพอ					
4. สถานที่เรียนมีความปลอดภัย					
5. สถานที่เรียนสามารถใช้เรียนได้ทุกฤดูกาล					
6. อุปกรณ์การเรียนมีความทันสมัย					
7. อุปกรณ์การเรียนมีสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน					
8. อุปกรณ์การเรียนมีการดูแลรักษาเป็นอย่างดี					
9. อุปกรณ์การเรียนมีการจัดเก็บเรียบร้อย สะดวกต่อการใช้งาน					
10. บริเวณที่เรียน มีห้องน้ำที่ถูกสุขลักษณะและเพียงพอ					
11. บริเวณที่เรียน มีบริการเครื่องดื่ม น้ำที่ถูกสุขลักษณะและเพียงพอ					
12. มีห้องสำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมและเพียงพอ					
13. มีโสตทัศนูปกรณ์ เช่น วีซีดี ดีวีดี สไลด์ ช่วยในการเรียนรู้					

3. ด้านการเรียนการสอน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการเรียนการสอนทุกครั้ง					
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของรายวิชา					
3. มีการอธิบาย และสาธิตทักษะให้นักเรียนดูก่อนลงมือปฏิบัติ					
4. โดยมากครูผู้สอนมักจะให้ฝึกกีฬาเป็นกลุ่ม / ทีมอยู่เสมอ					
5. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษามีความสนุกสนาน					
6. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษาท้าทายความสามารถของนักเรียน					
7. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษามีความปลอดภัย					
8. มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาพลศึกษาได้ตามความสนใจ					
9. มีการปลูกฝังให้นักเรียนเกิดคุณธรรม จริยธรรมระหว่างการเรียน					
10. นักเรียนสามารถเบิกวัสดุและอุปกรณ์ใช้ได้นอกเวลาเรียน					

4. ด้านครูผู้สอน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะในวิชาที่สอน สามารถปฏิบัติได้จริง					
2. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู					
3. ครูผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ					
4. ครูผู้สอนมีความยุติธรรมกับนักเรียนทุกคน					
5. ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา					
6. ครูผู้สอนมีความสุภาพเรียบร้อยในการสอน					
7. ครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน					
8. ครูผู้สอนมีความสามารถในการดูแลชั้นเรียน					
9. ครูผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนทุกคน					
10. ครูผู้สอนปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีกับนักเรียน					

5. ด้านการวัดและประเมินผล

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ชี้แจงวิธีการประเมินผล เกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ					
2. อธิบายวิธีทดสอบที่ชัดเจนก่อนการทดสอบ					
3. มีวิธีการทดสอบด้านความรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
4. มีการทดสอบด้านความรู้ที่ครอบคลุมกับเนื้อหาวิชาทั้งหมด					
5. แบบทดสอบทักษะที่พาสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา					
6. แบบทดสอบทักษะที่พาสอดคล้องกับพัฒนาการตามวัยของนักเรียน					
7. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย					
8. มีการเก็บคะแนนจิตพิสัยจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน เช่น การแต่งกาย การตรงต่อเวลา					
9. เมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่าน มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สอบแก้ตัวใหม่					
10. นักเรียนรู้สึกได้ว่าการประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความยุติธรรม ตรงไปตรงมา					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านหลักสูตร ความมุ่งหมาย และเนื้อหาวิชา

.....

.....

.....

2. ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

3. ด้านการเรียนการสอน

.....

.....

.....

4. ด้านครูผู้สอน

.....

.....

.....

5. ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

6. ด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ภาคภูมิ รัตนโรจภากุล
สถานที่ทำงาน คณะพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์
สถานที่ทำงาน คณะพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. อาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน
สถานที่ทำงาน คณะพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. อาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม
สถานที่ทำงาน คณะพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. อาจารย์ไพญาดา สังข์ทอง
สถานที่ทำงาน คณะพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล นายกิตติศักดิ์ บุตรตามา
 วันเดือนปีเกิด 8 มกราคม 2527
 สถานที่เกิด อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 6/3 ซอยเสนานิคม 1 ถนนพลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร
 กรุงเทพมหานคร 10900
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนสืตบุตรบำรุง 87 ถนนจรัสเมือง แขวงรองเมือง
 เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ. 2539 ประถมศึกษา
 จาก โรงเรียนวัดดอนเปา
 พ.ศ. 2545 มัธยมศึกษา
 โรงเรียนบ้านกาดวิทยาคม
 พ.ศ. 2549 วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาพลศึกษา
 จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
 พ.ศ. 2557 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาพลศึกษา
 จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ